

ZOV

GODIŠNJE
GLASILO
HRVATSKE
KATOLIČKE
MISIJE
AUGSBURG

tema broja
IZAZOVI I PRILIKE DIGITALNOG SVIJETA

donauwörth
CRKVA SVETOG KRIŽA

povijest, poslanje, život
ŠKOLSKE SESTRE FRANJEVKE KRISTA KRALJA

Istaknuto

TEMA BROJA

4

Izazov i prilike digitalnog svijeta

Što je ostalo isto kao prije?

20-23

Mozaik iz života misije

Koliko ima Hrvata? Preustroj misija, Ponovno u Landsbergu, Blagoslov obitelji, Izbori za vijeće, Novi raspored sv. misa...

24-25

Godina svetog Josipa

Pobožnost sv. Josipu, molitve i litanije sv. Josipa

30-31

Sveti Petar Canisius

Utjecaj reformacije, religozno obrazovanje i djelovanje te snaga crpljena iz molitve

Hrvatska nastava

Augsburg
Weilheim

32-33

- 3** Uvod
- 8** Digitalni iskorak naše misije
- 9** Potraži zvijezdu
- 14** Ja sam i vaš biskup
- 15** Oproštaj
- 16-19** Sakramenti u 2021. godini
- 20** Umrli u 2021.
- 21** Što su kvatre?
- 22-23** Crkva Svetog Križa
- 23-24** Pomoć Africi i zahvala
- 28-29** Školske sestre franjevke
- 34** Osobni osvrti
- 35** Kalendar termina

Impressum

Herausgeber / izdavač

Kroatische Katholische Mission Augsburg

Adresse / adresa

Sebastianstr. 24, 86153 Augsburg

E-mail

Info@hkm-augsburg.de

Web

www.hkm-augsburg.de

Facebook

facebook.com/misija.augsburg

Redakteure / Uredili

fra Ivan Čilić i fra Mate Logara

Foto

Arhiv ICMM, ŠSF, Ante Luburić, Vlatko Knez, Mate Logara, Pixabay.com

Design / grafička priprema

www.skomag.de | Vedran Skočibušić

Auflage / naklada:

2000

Dragi čitatelju,

iskustvo nas uči da je čovjek raspeto biće. Uvijek smo nekako „između“.

Između onoga što imamo što želimo imati. Između onoga što jesmo i što želimo biti. Raspeti smo između onoga što drugi očekuju od nas i onoga što mi stvarno možemo pružiti.

Raspeti smo između svoje vjere koja nas uzdiže Bogu i svojih slabosti koje nas drže čvrsto prikovanim za zemlju. Niti jedna naša radost nije potpuna, jer uvijek i iznad svega lebdi sjena onoga čega se bojimo. Čak i kada je sve u redu, kada čovjek stekne materijalu sigurnost, tjelesno zdravlje, duhovni mir i obiteljski sklad, opet kao da nečujni glas dovikuje: *Ne može to zauvijek trajati.*

Uvjeren sam da je jedna od najvećih mudrosti koje čovjek može steći kroz svoj život to da poštuje vrijeme i bude svjestan njegove prolaznosti. Iako nam se to čini samo po sebi razumljivo, nije baš tako.

Dok se ne osjetimo ugroženi, dok iz bližega ne vidimo da i mi prolazimo, uvijek nam se čini da za sve ima vremena, da ga ima beskonačno. Ali ono se troši i brzo prolazi.

Kaže neka poticajna misao:

Koliko traje jedna noć, zna onaj tko je provede u nesanici. Ako želiš znati koliko vrijedi minuta, pitaj nekoga tko je propustio vlak. Ako želiš saznati što je sekunda, pitaj nekoga tko je preživio prometnu nesreću. Što znači stotinka sekunde, zna onaj tko je na olimpijadi osvojio srebro.

U Bibliji psalmist piše: *Gospodine, nauči nas dane naše brojiti da steknemo mudro srce.* Kada čovjek nauči brojiti dane, kada shvati da ne valja odgađati ono što trebam napraviti niti ono što treba ispraviti - tada stječemo mudro srce. Pred svakoga od nas vrijeme stavlja na kušnju i našu ljudskost, naš kršćanski identitet i našu spremnost da naslijedovanje Krista. Sigurno smo barem ponekad posrnuli, iznevjerili istinu i svoje bližnje, ali i sebe i Gospodina. Treba povremeno pogledati na sebe i oko sebe i ispričati se i Bogu i ljudima.

Učinimo to na pragu nove godine i naučimo se poštivati vrijeme. Godinu koja je za nama ponovno je obilježila borba protiv koronavirusa te način života i rada koji mediji nazivaju „novo normalno“. Prisiljeni smo mijenjati svoje navike, poštivati mnoga pravila za koja nismo uvijek uvjereni da imaju smisla. Svejedno, trudom misijskoga osoblja, naših volontera i svih vas – možemo ponosno reći da smo mnogo toga uspjeli. Uspjeli smo održavati sigurnosna pravila, ali i omogućiti svim vjernicima koji žele doći u crkvu da sudjeluju na svetoj misi i drugim sakramentima. Hvala vam što dolazite na svetu misu, što čuvate svoju vjeru i dajete razlog i smisao postojanja Hrvatske katoličke misije. Ona postoji radi vas i ne može bez vas!

Sada u rukama držite sedamnaesti broj lista ZOV, prvi je izšao o Božiću 2005. godine. Dogodine će biti punoljetan! Već je u prvom uvodniku pisalo: *Bilo bi dobro da se što više povežemo i da dopustimo da o ovoj misiji čuju i drugi... Što se ne zabilježi, brzo se zaboravi.*

U tim je riječima izrečena nakana koja se proteže kroz sve brojeve: Da nas povezuje i da sačuva uspomene. Ono što je zapisano i fotografirano ima daleko veću vrijednost nego ono što je upamćeno, jer je naše pamćenje ograničeno te nestaje i prolazi zajedno s nama. Osnovnu nakanu, formu i sadržaj ZOV je zadržao do danas, uz namjeru da i dalje čuva uspomene iz župne svakodnevnice. Bilo bi nam dragو da se i vi, dragi čitatelji, aktivnije uključite u stvaranje ovoga lista svojim prilozima, idejama, tekstovima i fotografijama. Možda nam izgleda da u njemu nema ništa posebno. To je točno, jer je i zamišljen da donosi ono što je redovito. Upravo kao takav on ostaje u arhivu kao svjedok našega vremena – vremena koje prolazi.

**Neka vas i u nadolazećoj godini prate
Mir i Dobre.**

Čestit Božić!

Jedan je književnik napisao:

„Na Marijinu se licu pojavilo udjvljenje koje se više nikada neće pojaviti na licu nekog stvorenja. Krist je Njezin sin, tijelo od tijela Njezina i plod Njezine utrobe. Nosila ga 9 mjeseci, dat će Mu svoje grudi, a Njezino će mlijeko postati Božja krv... Ona osjeća da je Krist Njezin sin, Njezin mali i da je ujedno Bog! Ona Isusa gleda i misli: Ovaj Bog je moj sin. Ovo božansko tijelo je moje tijelo. On je načinjen od mene, ima moje oči, a ovaj smiješak je isti kao moj. Na mene je nalik. On je Bog - a meni sličan. Nijedna žena nije na takav način posjedovala svoga Boga samo za sebe. Majušni Bog koji se može uzeti u naručje i obasuti poljupcima, topli Bog koji se smiješi i diše, Bog koji se može dotaknuti i koji živi.“

U Betlehemu se za vjernika nije dogodilo nešto što dođe i prođe, nego događaj koji u srcu ostaje.

Ako želimo doživjeti Božić, u jaslicama ne možemo vidjeti samo figure. Moramo ih oživjeti i promotriti koliko su ljubavi i pažnje Marija i Josip uložili da njihova obitelj u tako teškim okolnostima ispunji Božji naum. Pozvani smo zaputiti se istim putem. Ako uistinu podđemo na to putovanje, pred nama je cesta vjere i ljubavi. Vidjet ćemo jaslice pune života i veličanstvo događaja u kojem se povezuju prolazno i vječno, ljudsko i božansko, gdje se ljudska pjesma i andeoska skladba čudesno dopunjaju.

Hoćemo li dokučiti veličinu toga otajstva i razumjeti što znači da je Bog bio jedan od nas? Hoćemo li ikada shvatiti što to znači da je Bog postao tijelom, da se Boga može susresti, poljubitи, u pričesti blagovati? Nikada nećemo do kraja razumjeti, ali možemo dušom prihvati taj neprocjenjivi Božji dar. Vama dragi čitatelji, vašim obiteljima i svim ljudima iskreno želimo: Mir u duši, radost u srcu i snagu da živimo kako doliči djeci Božjoj.

Neka vam je blagoslovjen Božić i sretna nova godina!

Izazovi i prilike digitalnog svijeta

Pandemija s kojom se svijet suočio u prvoj polovici 2020 i s kojom se borio više od godinu i pol dana, pokazala je da tehnika nije svemoćna, i da još uvijek jedan prirodnji (a ne samo digitalni) virus može svijet okrenuti naopako. Ali ova je epidemija ljudi prikovala u kuće i još više ih zavezala za njihova računala i digitalne servise. Škola preko Zooma, posao preko Teamsa, bogoslužja preko televizije i YouTube... Je li to (novo) normalno? Je li ovo dobar smjer?

Sa problemom odnosa čovjeka i tehnike sam se prvi put emocionalno susreo prije 15-ak godina kad me majka zamolila da joj nešto pokažem na kompjutoru. Cijeli je život radila u računovodstvu, u tome poslu zarađivala kruh. Ali kompjutorski programi, mnogo brže rade nego njezino staromodno računanje olovkom i papirom. A ona ne može skušiti kompjutor. Ja pokušavam objasniti, ona sve zapisuje, ali ništa ne shvaća. Kao da govorim kineski. I vidim koliko joj to smeta. I meni ju je u dušu bilo žao. Zacijselo je osjetila koliko je izvan toga, ono što bi se reklo: više nije „in“. Sreća, uspjela je izdržati još nekoliko godina koliko je imala do mirovine.

Imaju li pravo glasa, pravo na posao, uopće na pripadnost suvremenom zapadu onaj tko ne zna što je chat, e-mail, home-office ili PowerPoint? Tehničke su promjene doista brže nego ikada. Nekada su trebala stoljeća da se promijene neki običaji i tradicije, a danas stvari dolaze i nestaju u nekoliko mjeseci. Netko je rekao da se danas u 15 mjeseci dogodi više promjena nego ranije u 15 godina. Stariji se sjećaju koliki je period prošao da TV od crno-bijele prijeđe u boju.

Prije 25 godina, mobiteli su bili rijetkost, veliki gotovo kao današnji tablet, sa metarskom antenom koju je trebalo izvlačiti. Danas imamo džepna računala, koja mogu fotografirati, pisati, crtati, telefonirati, pokazivati nam put do odredišta i još beskonačno mnogo mogućnosti. To sve predstavlja ogroman izazov za roditelje, učitelje i odgojitelje. Teško je to pratiti, a nemamo izbora ako želimo s mladima održati kontakt i pokušati u „njihovom filmu“ utjecati na scenarij. Današnju mladež ne zanima mudrost nego tehnika, ne vole filozofe nego majstore, ideal nije više humanističko obrazovanje nego tehnički smjerovi. Očito

čujemo sugovornika su veoma utjecale na gubitak osobnoga susreta i kontakta. Pojava blogova, internet dnevnika dala je priliku da razmišljaju i dijelove svoga života dijelimo i s ljudima koje uopće ne poznajemo. Ipak, takva vrsta komunikacije nije uspijevala pokriti jednu vrlo važnu stvar: Potrebu da se bude u centru.

Mladi ljudi žele biti primjećeni, podijeliti svoje doživljaje i svoja razmišljanja s drugima. Dotadašnja sredstva to nisu mogla pratiti. Tu uskače vjerojatno najpopularniji Internet servis današnjice, Facebook. Facebook je nastao 2004. na Harwardu, osmislio ga je student psihologije. U masovnu uporabu ulazi tek 2006./2007. dok danas ima stotine milijuna članova. Omogućuje čovjeku podjelu fotografija, glazbe, razmišljanja, omogućuje reći kako puno toga o sebi, a da nikoga ne davim, nego dadnem na uvid onima koji to žele vidjeti. Zapravo radim dokumentarac o samo sebi, samo što to izgleda nešto manje egocentrično. Facebook će ujediniti sve ono što su dotadašnji modeli komunikacije nudili: poruke i chat razgovore, kao i sve ovo što je ranije spomenuto. Na pojавu

Već sada se u radu sa mladima vrlo obilno koriste multimedijalne prezentacijama koje mogu neko predavanje ili neku temu učiniti zanimljivijom.

Sve brža i rasprostranjenija uporaba tehnike, često i na štetu ljudi, otvara mnoštvo pitanja i moralne naravi. Možda među temeljna pripada pitanje: Tko je čovjek današnjeg vremena? Jesu li višak oni koji ne znaju s novim tehnologijama?

da najsposobniji đaci uglavnom i biraju te smjerove na fakultetima. Ono što je značila televizija za obiteljski život, dakle prekretnicu, mobilni je značio za komunikaciju i odnose sa drugim ljudima. Kratke poruke, bez potrebe da vidimo i

generacije koja mnogo više voli nešto gledati, nego čitati i razmišljati, tehnološke korporacije su odgovorile stvarajući Instagram gdje je u središtu fotografija, a u novije doba primat uzimaju platforme kojima su u središtu video-snimke.

Posljedice

Ove su pojave utjecale i na vjerski, i na obiteljski život, i to izrazito negativno. Nove su tehnologije pripomogle dalnjemu gubitku kontakta roditelja s djecom i sve manjem vremenu posvećenom obiteljskom zajedništvu, pa i obiteljskoj molitvi koja sve više nestaje i iz onih obitelji koje su je uspjele zadržati unatoč televiziji. Roditelji gube kontrolu i kontakt do te mjere da će ozbiljni radovi reći da su mnoga današnja djeca zapravo siročad sa živim roditeljima.

Nekontrolirani način korištenja interneta negativno utječe i na razvoj morala, posebno zbog daleko lakše dostupnosti nasilja i pornografije (već i djeci) nego što je to bio slučaj ranije. U pravu su oni koji kažu da tehniku razvijamo daleko brže

nego svoj moral. Odavno se zna da onaj tko kontrolira informacije ima moć u društvu. Nove ideje su zbog interneta istovremeno dostupne i u San Franciscu i u Grabovu Vrilu. A većina tih ideja ne odgovara razvoju istih vrijednosti koje zagovaraju kršćanstvo i Crkva.

Profesori s kojima sam često znao razgovarati, slažu se da i odgojna dimenzija obitelji sve više zakazuje. Autoritet roditelja slabi, a škola mora sve više preuzimati i osnovnu odgojnu, a ne samo obrazovnu dimenziju. Ipak, povijest je učiteljica života i može nas naučiti da se kotač vremena ne može vratiti te da je Crkva u pojedinim povijesnim situacijama izgubila mnogo vremena i energije

pokušavajući vratiti prošle stvari umjesto da se suoči sa novim stvarnostima. Uz bezbrojne izazove, nove tehnike nude i priliku za brži i lakši kontakt sa onima koji žele razgovarati o vjeri, ali ne mogu ili ne žele to učiniti uživo ili u crkvi.

Već sada se u radu sa mladima vrlo obilno koriste multimedijalne prezentacijama koje mogu neko predavanje ili temu učiniti zanimljivijom. Za prepostaviti je da će se takav način rada s vremenom sve više poticati, pa na koncu i zahtijevati. Stoga će informatičko opismenjavanje biti nužno i za one koji rade pri Crkvi i u navještaju vjere. Ono što danas predstavlja izazov, vrlo brzo će biti obveza.

Što je ostalo isto kao prije?

Nakon što smo uvidjeli da se tehnika strahovito brzo mijenja, potrebno je uvidjeti i što ostaje isto.

Usudio bih se reći da su osnovne čovjekove potrebe ostale u biti iste, samo što su se okolnosti promijenile. I dalje djeca i mlađi imaju potrebu biti voljeni i zapaženi, i dalje im treba razumijevanje i blizina, i dalje im trebaju ne samo virtualni nego i stvarni prijatelji koji će pružiti ruku kad je teško, koji će biti stvarno rame za plakanje, a ne samo virtualno suošćeće. Osim toga, čeka ih život bez mogućnosti predviđanja i programiranja, susret sa okrutnim tržištem na kojemu vladaju zakoni evolucije prema kojima opstaju najsretniji i najspretniji, a ostali se miču u stranu. Doduše, vjerojatno neće fizički nestati ali će se naći na rubu, na rubu života i društva. Takvih nikada nije malo, njima je blizina nekoga drugoga najpotrebnija. Na vjerskoj je polju važnija formacija od informacije, jer se informacije zaboravljaju dok izgrađeni

stavovi postaju dio osobe. Društvena osjetljivost i ljudsko suošćeće kao bitne osobine kršćanina, ne mogu se preseliti u digitalnu domenu.

Suvremene metode traže od nas, uz pedagoško, i stalno tehničko prilagođavanje, ali tako da se zadrži cjeloviti sadržaj. Moramo dokazati da nismo ljudi prošlosti, nego ljudi koji znaju i mogu ići u korak sa suvremenim svijetom, ali opet ne zaboraviti da smo „u svijetu, ali ne i od svijeta“. *Mi moramo naviještati vjeru, bilo to zgodno ili nezgodno.* Uvijek će vjera biti jednima sablazan, drugima ludost. A spašenima Božja snaga i Božja mudrost. Nije li blagopokojni papa, sveti Ivan Pavao II. bio autentičan svjedok vjere, a ipak poštivan i od onih koji nisu prema kršćanstvu prijateljski nastrojeni? Netko ga je nazvao velikim komunikatorom. On je papa koji je poslao prvi e-mail. U vrijeme dok je internet zauzimao daleko manje prostora u svakodnevnički nego danas, kardinal

Bozanić je na pitanje je li doista nužna prisutnost Crkve na internetu, rekao: "Netko bi na to odgovorio da prisutnost na internetu nije mogućnost nego nužnost, nužnost Crkve kako ne bi ostala na marginama tehnološkog razvoja. Bez te prisutnosti ne bi uspjela dijalogizirati s tisućama mlađih, prvih nositelja ove stvarnosti. Crkva treba internet jer ima Radosnu vijest za komuniciranje; i zato što je kroz internet moguće shvatiti antropološki model čovjeka sutrašnjice, koji se upravo njime stvara".

Vratio bih se Ivanu Pavlu II. Srednja i starija generacija se može sjetiti kako su tisuće ljudi stajale pod prozorom papine kuće kad je umirao. Držali su upaljene svijeće, tako dirljiv simbol da je i on za života bio svjeća, da su ga ljudi rado susretali. Na kraju, što je on to veliko učinio? Nije promijenio svijet, nije osvajao države, ali je znao susresti čovjeka i zato smo ga voljeli. To je tako obična, a tako velika stvar. A nisu li obične, male stvari ujedno

i najteže? Izazovi tehnike su ogromni, svakodnevno se mijenjaju. Ne mijenja se zahtjev da znamo susresti ili voljeti čovjeka na ovaj ili onaj način. Ako ljudi primijete da ih rado susrećemo i volimo, vjerojatno ćemo nadići i našu nedoraslost tehnički. Uz tolike metode komunikacija, nije li ipak u temelju jednostavna želja da čovjeka ima tko poslušati?

Mi smo kao Crkva usmjereni prema idealu, prema Učitelju iz Nazareta u čiju se pomoć uzdamo više nego metode i tehnike. U to smo dužni ulagati trud i znanje, da budemo vrijedni poziva kojim smo pozvani. Kranječević je davno rekao da čovjek umire kad u ideale svoje počne sumnjati. Nadajmo se da nikad nećemo postati oni koji zaborave ideale. Tada bi postali samo vjerski činovnici, možda savršeni tehničari u svom poslu, ali ne bi mogli biti u pravom smislu navjestitelji.

Web stranica HKM Augsburg

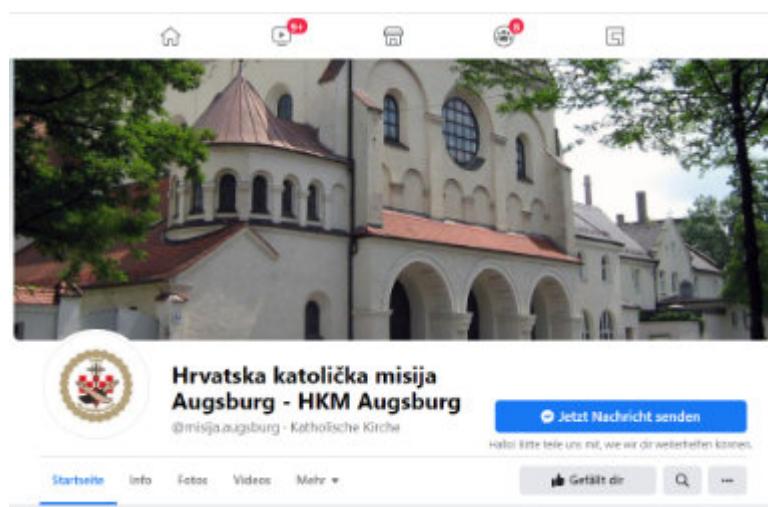
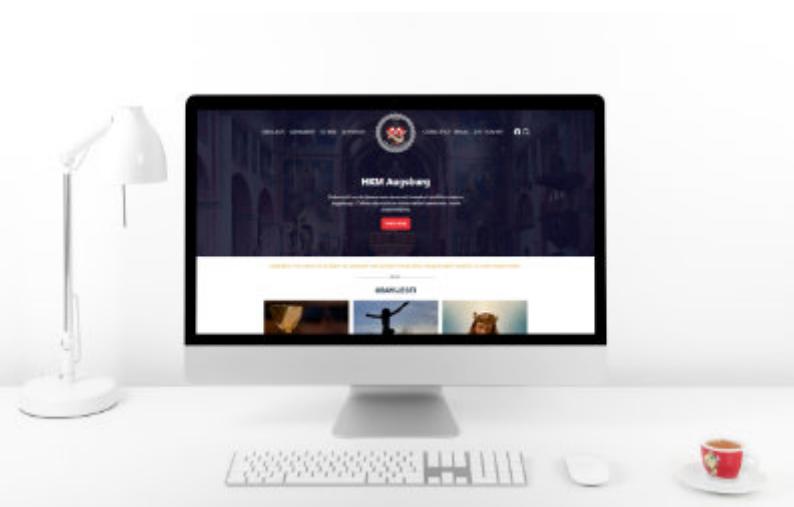
Web-stranica naše misije je doživjela punoljetnost! Na dobro poznatoj adresi www.hkm-augsburg.de nalazi se već 18 godina. Nakon toliko vremena, bila je vidljiva potreba za osvježenjem i obnovom. Zahvaljujući gosp. Vedranu Skočibušiću, koji je u nju uložio svoje znanje i svoj trud, taj smo cilj i postigli. Stranica je unaprijedena i vizualno i sadržajno, bolje je prilagođena mobilnim uređajima, a nastojali smo održati i kontinuitet sa prethodnom stranicom.

Na novu smo stranicu prenijeli sadržaj sa stare, te dodali nove rubrike. Nadamo se da će to svim korisnicima pomoći pri snalaženju i u traženju potrebnih informacija. Pod izbornikom *Obavijesti*, uvek se mogu naći pravodobne informacije i termini iz naše misije. *Sakramenti*, kao što i ime sugerira, sadrže osnovne informacije o svetim sakrametima. *Vjerski život* donosi sržne informacije o blagoslovu obitelji,

kumstvu, sprovodima, istupanju ili povratku u Katoličku crkvu.

Uz to, možete se informirati o povijesti i osoblju naše misije, aktivnostima, te pronaći sve potrebne kontakte. Posebno je istaknut *Raspored svetih misa* i u Augsburgu i na svim drugim mjestima na kojima slavimo svetu misu. I ovaj list koji držite u ruci moguće je tamo preuzeti u PDF formatu.

Stojimo na raspolaganju za vaše prijedloge koji otvaraju prostor za daljnji napredak!

Facebook stranica HKM

Našu stranicu HKM na Facebook adresi www.facebook.com/misija.augsburg prati oko 1800 ljudi, a nadamo se uskoro postići i brojku od 2000. Stranica je napravljena 21. 8. 2016., a posebno značajnom se pokazala u vrijeme „lockdowna“ i kada su bile potrebne prijave za svete mise, napose u božićno vrijeme. Ukupno gledano, najveći broj prijavlja dolazio upravo porukama preko

stranice, a pokazala se praktičnom i kada su bile potrebne nove prijave, odjave i promjene termina „u zadnji čas“. Dok je web-stranica više zamišljena kao redoviti i stalni izvor informacija iz redovitoga misijskog života, stranica na facebooku je više osmišljena za izravniju i neformalniju komunikaciju, te za obavijesti o aktualnim događajima, promjenama termina i slično. Dakako, valja biti svjestan

da Crkva nije virutalna grupa, nego živa zajednica. Naš je prvi poziv kao kršćana sudjelovati u stvarnom, realnom i sakramentalnom životu svoju župe ili misije. Sve suvremene tehničke i virtualne prilike ispunjavaju svoju svrhu isključivo ako nam pomažu da potpunije živimo svoju vjersku stvarnost.

Online bračni tečaj

Budući da je odlukama Savezne vlade iz Berlina i pokrajinske vlade u Bavarskoj bilo zabranjeno okupljanje na bilo koje aktivnosti osim svetih misa, u mjesecu ožujku smo izvanredno imali tečaj za brak ne uživo, nego preko aplikacije Zoom.

Tečaju su bili pristuni ne samo parovi koji se pripremaju za brak iz naše misije, nego i iz susjedne misije Kempten. Tečaj su vodili fra Josip Vlašić i fra Mate Logara koji su pokušali približiti vjersku i psihološku dimenziju sklapanja kršćanskog braka. Posebno je lijepo bilo što brojni parovi nisu samo pasivno slušali „predavanja“ nego su se uključili dijeleći svoja gledišta i razmišljanja. Budući da smo bili ograničeni vremenom, radovali smo se kada su neki predložili da razgovor i razmišljanje nastavimo u još jednom terminu. Tako smo i učinili, pa smo nakon 10-ak dana zainteresiranim ponudili još jednu prigodu za produbljivanje tema o kojima se ranije govorilo. Nadamo se da će Božjom pomoći tečaj zaručnicima biti koristan, a njihov brak uistinu dobar i kršćanski. Sve ovo nam je pružilo prigodu da razmišljamo o budućim tečajevima na kojima bi se mogao kombinirati pravi susret uživo i predavanja „izdaleka“.

Potraži zvijezdu

Potraži svoju zvijezdu.

Promatraj beskrajne prostore neba.

Promatraj beskrajne prostore svog srca.

I vjeruj: između svih zvijezda prepoznat ćeš svoju.

I vjeruj: tvoja će te zvijezda voditi.

Potraži svoju zvijezdu:

srce svog života.

I ne dopusti da ti išta od njega odvuče pozornost.

Nitko ti kao ono neće znati pokazivati tvoj put.

Imaj povjerenja u svoje u srce.

Slijedi ga s povjerenjem.

I ono će te voditi kroz najtamnije noći,

kroz najgrublje dane.

Prepušti li mu se s pouzdanjem,

prepusti li mu se do kraja,

ono će te voditi mimo svake vlasti, mimo svake časti.

Vodit će te mimo oholosti, mimo zavisti.

Mimo svake samodostatnosti i isključivosti.

Vodit će te smjerno i neumorno.

U jedan neslućeni čas

dovest će te do neke špilje u zabit.

Možda do neke uboge kolibe.

Do jasala u kojima počiva Dijete.

Do jasala koje grije dah bezazlenih.

Do jasala uz koje bdiju gorljivi.

Slijedi svoju zvijezdu,

slijedi svoje srce,

slijedi srce Djetedovo

i ono će te dovesti do života samog.

Možda onamo kamo nisi smjerao.

Možda onamo kamo nisi htio.

Ali dovest će te do života samog.

Može to biti bolno.

Može i prebolno.

Ali ondje, samo ondje kamo te dovede

tvoja zvijezda, srce Djetedovo,

prostor je svakog tvog osmijeha.

Svake tvoje nade.

Svake blizine.

Samo ondje moći ćeš zagrliti Dijete.

Samo ondje srce će te tvoje moći zagrliti.

Autor: **Stjepan Lice**

Koliko ima Hrvata u HKM Augsburg?

Precizne brojke o broju Hrvata iz Republike Hrvatske i iz Bosne i Hercegovine koji žive i rade na teritoriju na kojem se prostire HKM Augsburg teško je ustanoviti i za to bi trebalo dugotrajnije istraživanje. Ono što zasigurno znamo jest činjenica da se u zadnjih 10-ak godina broj drastično povećao. Prema statistikama za saveznu državu Bavarsku, na kraju 2020. godine, Hrvati čine treću po veličini etničku zajednicu nakon Rumunja i Turaka koji su po broju gotovo izjednačeni (190 000). Broj Hrvata je nešto manji, statistika kaže 126 100. (Treba voditi računa o činjenici da su Turci i Rumunji daleko brojnije nacije.) Prema statistici za grad Augsburg, Hrvati čine drugu najveću grupu od EU-državljana – 5227 prijavljenih na kraju 2019 godine. Do sada je brojka vrlo moguće dosegnula 6000. U statistiku

stranaca nisu uključeni oni koji imaju njemačku putovnicu, a dio njih također pripada hrvatskoj zajednici.

Statistiku za ostala područja koja obuhvaća naša misija teže je pronaći, ali poznato nam je da su naše velike zajednice unutar HKM Augburg u Donauwörthu, Meitingenu, području oko Landsberga i Starnberga. Kombinacijom tih podataka i podataka iz informatičkog sustava kojim se služimo došli smo do procjene od oko 15 000 Hrvata na ovom području. Iako se velika većina pri prijavi prebivališta izjasni da pripada katoličkoj vjeri, značajan dio ljudi iz ove statistike nažalost nisu praktični vjernici i imaju malo veze sa Hrvatskom misijom ili budu prisutni samo u vrijeme kada im se djeca pripremaju za primanje svetih sakramenata. No, kao što je opća

Crkva poslana svim ljudima: i onima koji je prihvaćaju kao i onima koji još traže svoj vjerski identitet, tako Hrvatska katolička misija želi biti u službi kako onima koji već praktično žive svoju katoličku vjeru, tako i svim ljudima otvorenoga srca.

Naravno, kao i u svim iseljeničkim zajednicama, dio vjernika se potpuno uključio u život i rad župnih zajednica u mjesnoj Crkvi i iz toga razloga nisu više prisutni u Misiji. Konačni cilj svih katoličkih misija i jest predstavljati „most“ prema domaćoj Crkvi. U Katoličkoj crkvi nema stranaca jer smo svi domaći u vjeri, a isto tako i svi doseljeni trebaju dati svoj doprinos oživljavanju vjere na ovim područjima koja u isto vrijeme žive i materijalni napredak i vjersku krizu.

Ponovno u Landsbergu

Nakon jednogodišnje stanke uzrokovanе korona-pravilima kada nismo bili u mogućnosti slaviti svetu misu u Landsbergu, veoma nas je obradovala vijest da možemo nastaviti sa tom svetom misom koja je bila najposjećenija sveta misa u našoj misiji (izuzev Augsburga). Tako smo 11. travnja ponovno slavili svetu misu u 16 sati na kojoj se već prvi put nakon stanke okupilo više od 100 osoba.

Naša zajednica se okuplja u crkvi Zu den Hl Engel, na adresi Hindenburghring 15. Raduje nas što i dalje tamo slavimo svetu misu svake druge nedjelje u mjesecu: Bogu na slavu, a nama ljudima na spasenje!

Preustroj misija

Odlukom uprave Biskupije Augsburg, došlo je do teritorijalnoga preustroja u Hrvatskim katoličkim misijama na području ove biskupije. Od 1. 5. 2021. godine, Schongau više nije dio HKM Kempten, nego postaje dio HKM Augsburg. Također, dekanati Dillingen i Nördlingen više ne pripadaju Augsburgu, nego se pripajaju misiji Neu Ulm (Nersingen). Prema tome, od sada HKM Augsburg uz grad Augsburg (dekanati Augsburg I i Augsburg II) pripadaju dekanati: Augsburg Land, Donauwörth, Neuburg – Schrobenhausen, Pfaffenhofen, Aichach–Friedberg, Schwabmünchen, Landsberg, Weilheim – Schongau, Starnberg, Benediktbeuern. HKM Kempten opslužuje dekanate: Lindau, Sondhofen, Kempten, Memmingen, Kaufbeuren, Mindelheim i Marktoberdorf. HKM Neu Ulm (Nersingen) brine se za dekanate: Neu Ulm, Günsburg, Dillingen i Nördlingen. Odluka je donesena nakon razgovora sa svećenicima koji djeluju u hrvatskim katoličkim misijama u ovoj biskupiji. Nadamo se da će ove promjene doprinijeti još boljoj pastoralnoj skrbi za vjernike hrvatskog jezika na ovom području.

Blagoslov obitelji

Drevni je običaj u našemu narodu da svećenik barem jednom godišnje posjeti kršćanske obitelji. Ta se praksa uglavnom ostvarivala kroz praksu „Blagoslova kuća“ kada bi svećenik u našim selima obišao sva katolička domaćinstva. U većemu gradu i u ovim okolnostima to, naravno, nije moguće. Ipak, svećenik će vas vrlo rado posjetiti u vašem domu i pri tome moliti za blagoslov stana i ukućana – ako vi to želite. Dakle, ovdje je praksa blagoslova iskuljučivo na poziv. Možete telefonski ili na drugi način kontaktirati fra Ivana ili fra Matu i dogovoriti termin. Bilo bi lijepo – ako je moguće – da pri posjetu svećenika obitelj bude na okupu.

Oproštaj od Nördlingena

U subotu, 10.4.2022. u Nördlingenu je slavljenja zadnja sveta misa koju je predvodilo osoblje HKM Augsburg. Teritorijalnim su preustrojem hrvatskih misija u biskupiji Augsburg dekanati Dillingen i Nördlingen pripali misiji Neu Ulm koju vodi fra Ivan Leutar.

Fra Mate, koji je predvodio svetu misu, zahvalio se svim vjernicima koji su redovito dolazili na bogoslužja i poželio da promjene omoguće još bolju i temeljitiju skrb za hrvatske vjernike na tom području. Pjevanje je na svetoj misi kao i redovito do tada predvodila č. s. Verica Grabovac.

Novi termini svetih misa

Spletom okolnosti, od 1. 1. 2022. godine mijenja se ustaljeni raspored svetih misa u nekim područnim crkvama. Tako će od sada sveta misa u Meitingenu biti prve i treće nedjelje u mjesecu, u 9:30 sati.

Sveta misa u Stettenhofenu će biti druge nedjelje u mjesecu, u 9:30 sati, a u Aichachu četvrte nedjelje u mjesecu, u 9:00 sati.

U Söckingu će sveta misa biti druge, a u Neuburgu treće nedjelje u mjesecu, u 16 sati. Ostala mjesta će imati po ustaljenom rasporedu. Svi termini nedjeljnih svetih misa se nalaze na zadnjim stranicama ovoga glasila.

Sv. misa u Schongau

Odgovarajući na zamolbu više vjernika, početkom 2021. godine uvedena je sveta misa koju slavimo jedanput mjesečno u crkvi Verklärung Christi koja se nalazi na

koji žive na tom području da još češće mogu otici na svetu misu na hrvatskom jeziku. Zbog velikog teritorijalnog opsega Misije, razumljivo je da se i od vjernika

očekuje da „kombiniraju“ odlaske na svetu misu ne samo kada se slavi u njihovom mjestu, nego i drugim mjestima koja nisu previše udaljena. Pri pravljenju rasporeda svetih misa, pokušava se voditi računa da vjernici imaju priliku otici na svetu misu na hrvatskom jeziku koja im nije udaljena više od 40 kilometara.

Prvi put se na svetoj misi u Schongau okupilo 72 vjernika iz mjesta i okolice. Sveta se misa sada u Schongau redovito održava četvrte nedjelje u mjesecu.

Zahvalni smo mjesnom župniku i osoblju župe na njihovoј susretljivosti i spremnosti da nam pruže prostor za bogoslužje.

Izbori za misijsko vijeće

Misijsko vijeće Hrvatske katoličke misije Augsburg postoji već dugi niz godina i bira se biskupijskim propisima svake četiri godine. U 2022-oj godini su ponovo Izbori i vrijeme da se izabere novi sastav od 12 članova misijskog vijeća u našoj zajednici. Vijeće misije mogu birati svi članovi naše misije. Vijeće je radno tijelo koje čine svećenici, časne sestre te izabrani članovi. Svrha vijeća je pružanje pomoći za

unapređivanje pastoralne djelatnosti i kvalitetnijeg vjerskog života u Misiji.

Misijsko vijeće nema mogućnost samostalnog odlučivanja već ima savjetodavni glas i ravna se prema propisima općeg prava Katoličke Crkve, biskupijskim propisima i svojim statutima, ali može svojim glasom utjecati na mnoge odluke i davati smjernice za rad u našoj zajednici.

Glavna je zadaća vijeća poticati i omogućavati sudjelovanje svih vjernika u pastoralnom radu u misiji na području naviještanja vjere, bogoslužja i dobrotvornosti te time povezujanje svećenika i laika. Kao kršćani smo po sakramentu krštenja i krizme pozvani preuzeti odgovornost i zauzeti se za širenje vjere i kršćanskih vrijednosti.

*Izbori će se održati u nedjelju 20. 03.2022 u misijskim prostorijama pod motom:
Kršćanin biti - daleko misliti - hrabro djelovati!*

Tko može biti biran?

Po pravilniku za vijeća biskupije Augsburg, mogu se birati svi katolici, članovi misijske zajednice, koji svojom prisutnošću sudjeluju u crkvenom životu i nisu u suprotnosti s naukom ili načelima Crkve. Trebaju se odlikovati čvrstom vjerom, ispravnim životom i razboritošću te moraju imati navršenih 16 godina. Svi koji žele i mogu sudjelovati u radu vijeća i žele se staviti na raspolaganje i time na izbornu listu mogu to učiniti do 23.01.2022. u župnom uredu u našoj Misiji. Također, ako smatrate nekoga drugoga prikladnim i želite ga predložiti, to možete učiniti u župnom uredu.

Tko može birati?

Svaki član misijske zajednice koji je prijavljen u našoj biskupiji i koji je navršio 14 godina i koji je krizman.

Ne spominjite ono što se zbilo, nit mislite na ono što je prošlo. Evo, činim nešto novo; već nastaje. Zar ne opažate? Da, put ću napraviti u pustinji, a staze u pustosi. (Izajja 43, 18-19)

Posjet augšburškog biskupa Dr. Meiera našoj zajednici

U nedjelju 11. 7. 2021. svetu misu u crkvi sv. Sebatijana predslavio je biskup dr. Betram Meier u zajedništvu sa voditeljem HKM fra Ivanom Čilićim, velečasnim Mirkom Ćavarom te brojom okupljenom zajednicom. Biskup Bertram je izrazio svoju radost što slavi svetu misu s našom zajednicom. Između ostalog, ispričao svoja sjećanja na kolegij Germanicum et Hungaricum u Rimu, gdj je prije političkih promjena živio zajedno sa studentima iz Mađarske, Rumunjske i tadašnje Jugoslavije pod jednim krovom. Kućnu zajednicu činili su i Slovenci i Hrvati. Biskup je istaknuo: Germanikum je imao svoj 'hrvatski stol' i bila mi je čast i radost kada su me pozvali za taj stol. Prijateljstva s hrvatskim svećenicima i biskupima izrasla su iz vremena zajedničkog studiranja, a

postoje i danas. S obzirom na hrvatsku misiju u Augsburgu, biskup Bertram je naglasio zajedništvo različitih naroda u jednoj Crkvi riječima: "Ja sam i Vaš biskup!" U svojoj je propovijedi biskup Betram istaknuo kako Hrvatska misija posebno pokazuje da je Katolička Crkva međunarodna. U Katoličkoj Crkvi nema stranaca (Ausländer) jer svi imamo isto državljanstvo u Domu Gospodnjem, iznad jezičnih, kulturnih i nacionalnih granica. Integracija ne znači spajanje ili izravnavanje, već razumijevanje različitosti kao međusobnog obogaćivanja. Govoreći o Sinodalnom putu i o izazovima koji se danas nalaze pred Crkvenim poslanjem, biskup je spomenuo kako se i kroz pandemiju korone pokazalo da su novi putovi

svjedočenja vjere i nastojanje da se donese Isusa svima ljudima, posebno onima koji su bolesni i koji pate, plodonosniji rad od promjena u strukturi. Biskup Betram se zahvalio svim Hrvatima i Hrvaticama koji su angažirani u biskupiji Augsburg i koji obnašaju različite službe unutar biskupije. Također je i našim časnim sestrama koje djeluju u Misiji, biskup izrekao svoje veliko hvala! za njihovo karitativno i katehetsko djelovanje. Zbor je predvodio profesor liturgike Josip Gregur SDB, te svojim orguljaškim sposobnoću uljepšao sveto misno slavlje.

Nakon svete mise, druženje s biskupom Betramom se nastavilo u prostorijama HKM.

Oproštaj od velečanog Floriana Geisa

Na blagdan Sv. Ante Padovanskog, u nedjelju 13. 6. 2021. našoj je zajednici u oproštajni posjet došao velečasni Florian Geis koji je tom prigodom u crkvi St. Sebastiana predslavio svetu misu i na njoj propovijedao. Vlč. Geis je rođen u Augsburgu 1965., a za svećenika je zaređen 1990. Nakon što je obnašao službe kapelana i župnika u Manchingu i Söckingu, od 2002. postaje župnik u gradskoj župi St. Georga u Augsburgu te kasnije postaje i voditelj novoosnovane zajednice župa St. Georg – St. Maximilian – St. Simpert. Od 1. 9. 2021 Florian Geis započinje svoju službu župnika i

upravitelja crkve u poznatom svetištu Wies-kirche koja se smatra jednom od najljepših crkva u južnoj Njemačkoj i upisana je u UNECO popis svjetske baštine. Budući da je vlč. Geis kao župnik St. Georga ujedno bio i upravitelj crkve St. Sebastiana u kojoj se naša zajednica redovito okuplja na svetu misu i slavi druge sakramenete, zahvalio se na dobroj suradnji i izrazio zadovoljstvo što je s nama proslavio ovu svetu misu. Fra Ivan se u ime naše Misije zahvalio pateru Florianu na njegovoj raspoloživosti, susretljivosti i razboritom upravljanju. Posebice vrijedi istaknuti da nam je u vrijeme pandemije corona-virusa

omogućeno da uvedemo još jednu misu na hrvatskom jeziku u nedjelju ujutro i prepušteno da mi sami organiziramo protu-epidemiske mjere u skladu sa državnim i biskupijskim zahtjevima ali na način koji je za nas bio najprikladniji. Kao uspomena na ovoga župnika, u dvorištu naše misije će ostati stablo jabuke koje nam je darovao i posadio s nama u prigodi 40-te obljetnice HKM Augsburg koja se slavila 2010. godine. Izražavajući ocu Geisu iskrenu zahvalnost, ujedno mu želimo obilje Božjega blagoslova u životu i radu.

Novi župnik St. Georga

Nakon novih dekreta i premještaja u biskupiji Augsburg inaša crkva sv. Sebastijana, koja pripada župi sv. Georga, dobila je novog župnika i rektora crkve sv. Sebastijana.

Felix Roman Siefritz rođen je 30. ožujka 1984. godine u Hawangenu. Nakon završenog obrazovanja za urara i višegodišnjeg radnog staža odlučuje postati svećenik. Svoj studij teologije završio je u studentskoj kući sv. Lambertau Lantershofenu, te je 2015. godine zaređen po rukama biskupa dr. Konrada Zdarse u katedrali u Augsburgu. Nakon ređenja bio je tri godine kapelan u župi Königsbrunn i dvije godine kapelan u Oberhausen/Bärenkeller. Kao zanimljivost možemo istaknuti da je vlč. Siefritz bio više puta u Međugorju te zna moliti Zdravo Mariju na hrvatskom jeziku.

Želimo novome župniku svako dobro i Božji blagoslov, te se nadamo dugo i uspješnoj suradnji.

Kršteni

Redoslijed svetih sakramenta je ujedno i put kojim Crkva prati svoje vjernike koji kroz zemaljski život idu prema Nebeskoj Domovini.

Stoga i sakramenti dolaze u ključnim trenutcima čovjekovoga života. Krštenje danas redovito dolazi nedugo nakon rođenja. Taj sakrament doista i označava rađanje za Kraljevstvo Božje i ulazak u zajednicu Kristovih vjernika.

Trostrukim uranjanjem ili polijevanjem vodom na vidljivi se način označava i duhovni učinak: Smrt starog čovjeka, novo rođenje i čišćenje od grijeha. Preduvjet za krštenje jest vjera.

Budući da se redovito krste djeca koja (još uvijek) nemaju vlastite vjere, oni primaju krst u vjeri svojih roditelja i kumova koji se obvezuju da će učiniti sve što mogu kako bi novokrštenik rastao u mudrosti i milosti, te postao zreli i odgovorni vjernik.

Gloria Žepić	Mateo Josip Ledić	Henry Vidović
Mila Štrlijić	Ivano Ganić	Dolores Škaro
David Jakić	Maria Jelčić	Elena Žordić
Jan Marinčić	Noah Knežević	Nora Žaja
Jakov Štefanić	Noelia Marić	Marta Protuđer
Karlo Dodik	Rocco Janković	Mađer Roko
Oliver Metić	Julia Šakić	Timo Spenninger
Mila Karačić	Stella Panjkov	Lana Curić
Matea Pavić	David Blažević	Gabriel Čorić
Robert Babić	Lovro Đolo	Vanessa Skukan
Rafael Marković	Matteo Luca Barbarić	Ines Maros
Ivan Lekić	Luka Miletić	Mia Götz
Marie Dramac	Darija Pantner	Gabriel Širić
Gariel Pejo Ravlić	David Filipović	Noemi Mišković
Mateo Beljo	Stipe Landeka	Šimun Vukoa
Milo Ilić	Gašpić Lea	Toni Mihaljević
Luka Jozić	Mateo Martin Črnjević	Luka Jurić
Mihaela Omrčen	Rosa Topalović	

*Napomena: Ubrojeni su kršteni od 1. 12. 2020. do 30. 11. 2021.

Vjenčani

Sve si, Bože, moćnom silom ni iz čega stvorio, svemiru početke rasporedio i čovjeka na sliku svoju sazdao: stvorio si ženu za nerazdvojnu pomoć mužu, da više i ne budu dvoje, već jedno tijelo; učiš nas da nikad nije dano razvrći što se tebi svidje kao jedno sazdati. Ti si, Bože, uzvišenim otajstvom ženidbeni savez posvetio, sakrament Krista i Crkve u bračnom savezu označio.

Ti ženu s mužem združuješ, zajedništvo njihovo od ikona stvoreno blagoslovom daruješ: Blagoslovom što ga jedinog ne izbrisala ni kazna grijeha ni voda potopa. Molimo te Gospodine da ovi mладenci vjeru i zapovijedi tvoje čuvaju. neki ih resi neporočan život, utvrđuje snaga evanđelja te pred svima budu Kristovi svjedoci.

(Blagoslov nad mladencima)

Mladenci, sretno i blagoslovljeno!

Petar Oroz i Ivana Vrebec
Antonio Sivonjić i Ana Marjanović
Sandy Vala i Natalie Džambas
Tovislav Lučić i Nikolina Pavković
Ivan Jozić i Maria Jakešević
Antonije Lovrić i Nikolina Brkić
Robert Jozić i Irena Kovačević
Adrian Berek i Tanja Senjak
Dominik Malenica i Klaudia Jurić
Benjamin Josipović i Ivana Perić

* Uključeni su mladenci za koje smo dobili obavijest iz župe vjenčanja.

Prva sveta pričest

Zbog epidemioloških mjera koje su i dalje na snazi slavlje Prve svete pričesti odvijalo se u dva termina: 24. 10. i 31. 10. 2021. Godine. Euharistijsko slavlje prve svete pričesti predvodio je naš župnik fra Ivan. Na samom početku pozdravio je sve prisutne, a posebno roditelje i prvpričesnike. Moto prve svete pričesti bio je: *Isus, dobri pastir*. Kao što je pastir zadužen da se brine o svojim ovcama tako se Isus brine za nas. Fra Ivan je kroz propovijed razgovarao s djecom i postavljao pitanja o pastirima. Djeca su se uključila u razgovor i spremno su

odgovarali na svako pitanje koje im je bilo postavljeno. Naše slavlje su svojim pjevanjem uzveličali naši mladi iz benda. Pokorničko slavlje, molitvu vjernika i prinos darova su imali prvpričesnici, dok su misna čitanja čitali roditelji prvpričesnika. Na kraju euharistijskog slavlja, fra Ivan je zahvalio svima koji su na bilo koji način pomogli da ovo sve prođe u najboljem redu i zaželio da svoje slavlje nastave gdje god budu slavili. Među ovogodišnjim prvpričesnicima bilo je 21 dječak i 15 djevojčica.

Luka Kustura
Luka Jurčević
Luka Kožul
Gabriel Blažević
Gabriel Radić
Josip Bakula
Jakov Jurina
Jona Sadilek
Marko Milić
Marko Lučić
Marino Tomić
Matej Perčin
Mihael Marković
Ivan Pavlović
Niko Tunjić
Egon Kasapović
Emanuel Cvitanović
Dominik Ujdur

Ante Brkanić
Pejo Jelić
Ervin Marinić
Klara Kasapović
Natali Pahić
Lucija Lupić
Karla Barać
Gabriela Šafrađin
Diva Tomić
Laura Mandić
Iva Budeš
Stella Kesten
Korina Horvat
Lara Đolo
Inea Čeko
Gabrijela Sokač
Lucija Radanović
Mihaela Kelava

Sveta krizma

Krizma ili Potvrda je sakrament u kojem krizmanik prima puninu Duha Svetoga, da bi svojom zrelom vjerom svjedočio Isusa Krista. Time se krštenik potpunije i na osobniji način uključuje u Crkvu i postaje sposobniji i obvezatniji sudjelovati u njezinom poslanju. U našoj je misijskoj zajednici ove godine sakramenat svete Krizme primilo 75 naših mlađih, koje su pripremali fra Mate Logara i s. Marta Barišić. Iako je kroz proteklo vrijeme pandemije bilo teško redovito održavati vjeronaučnu pouku, ipak se uspjelo organizirati dostatan broj vjeronaučnih sati za pripravu ovog sakramenta kršćanske zrelosti. Nekoliko dana prije svete krizme, svi su krizmanici i njihovi roditelji imali priliku za svetu ispovijed. Svetu je potvrdu trebao podijeliti biskup iz naše Domovine, ali zbog ograničenih putovanja i neizvjesnih pravila to nije bilo moguće. Umjesto njega, mjesni je biskup iz Augsburga imenovao za djelitelja svete Krizme našega Hrvata, profesora liturgijskih znanosti na teološkom fakultetu u Augsburgu, salezijanaca dr. don Josipa Gregura. Zbog mjera koje su vezane uz borbu protiv korone, krizmanici su bili podijeljeni u tri grupe, kako bih sa svojim najbližima mogli sudjelovati u slavlju svete Potvrde. Dvije su grupe sakramentalno slavlje imale u subotu 26. 6., a treća u nedjelju - dan kasnije. Svečanu svetu misu u sva tri termina predvodio je don Josip, a suslavili su župnik fra Ivan Čilić i kapelan fra Mate Logara. U svojoj je nadahnutoj propovijedi don Josip posebno istaknuo važnost sakramenata, a posebno sakramenta svete Potvrde. *Duh Sveti silazi na vas. Ni danas nebismo bili ovdje okupljeni da Duh Sveti ne djeluje u Crkvi. Ostanite uz Crkvu, tu imate Duha istine i dobrote, Duha ljubavi i ljepote. U sakramentu Potvrde postajete punoljetni*

kršćani u Crkvi. Vjera raste u zajednici! Dodjite u tu zajednicu i svjedočite svoju vjeru! Neka vam život bude put istine, put dobrote, put ljubavi i put ljepote, poručio je don Josip krizmanicima i svima nama. Čestitamo našim krizmanicima i želimo im da budu pravi svjedoci vjere u Boga, nositelji istine, dobrote, ljubavi i ljepote!

Marko Ivanović
Antonio Jelušić
Matej Jurčević
Suzana Kelava
Patricia Kesten
Noa Elias Leovac
Gabriel Lovrić
David Luburić
Nikol Lukačević
Mihaela Lukić
Mateo Macchi

Gabriela Madžar – Krišto
Marina Majdandžić
Matea Majdandžić
Luka Mamić
Mario Mandić
Andrea Marčić
Franjo Marčić
Ivan Marijić
Mia Međugorac
Lana Mikić
Marta Milinović

Luca Miočević
Katarina Mušan
Karla Nikolić
Josip Novaković
Matej Novaković
Matej Otrin
Luka Pap
Luka Pavić
Marko Perošević
Matej Petković
Petar Petković

Ružica Radoš
Ilijana Ravnjak
Noa Marko Sadilek
Katja Sinanović
Tjaša Sinanović
Sandra Sokač
Ivan Pavao Soldo
Gabriel Spajić
Petar Šimunović
Veronika Škaro
Mateo Šlopar

Gabriel Tomić
Martina Tomić
Mateo Tomić
Tin Tomić
Anamaria Tomić – Ivčić
Monika Valjan – Bodul
Kristina Vukoja
Matea Zelić
Mario Žuljević

Treba li ukinuti kumstva?

Nadbiskup Catanijski Salvatore Gristina odlučio je privremeno ukinuti kumstva na krštenjima i krizmama u svojoj biskupiji jer se, prema njegovim riječima, to pretvorilo u "društveni običaj u kojem je dimenzija vjere jedva vidljiva". Prema dekretu koji je nadbiskup izdao kumstava neće biti naredne tri godine, a odluka je stupila na snagu u listopadu 2021. godine. Gristina je kazao kako u današnjem "društveno-crkvenom kontekstu" u Catanijskoj s "neregularnim obiteljskim situacijama u kojima žive toliki" izbor kumova pada na ljudе koji često ne ispunjavaju kanonske uvjete za tu ulogu. "Stoljetna tradicija Crkve kaže da kum ili kuma prate krštenika ili krizmanika kako bi im pomogli na putu vjere", napisao je

Gristina u dekretu dodavši da je važnije od njihove prisutnosti na samom krštenju ispunjavanje "istinske crkvene uloge". Prema Zakoniku kanonskog prava prisustvo kuma nije neophodno za krštenje ili krizmu, ali je preporučeno. "Neka se kršteniku, ako je moguće, dade kum, čija je zadaća pomagati odrasłom kršteniku u pristupu u kršćanstvo, a krštenika dijete zajedno s roditeljima predstaviti za krštenje i isto tako nastojati da krštenik provodi kršćanski život u skladu sa sakramentom krsta i da vjerno izvršava obvezе povezane s krštenjem", stoji u točki 872 Zakonika kanonskog prava. Gristina je kazao da je svoju odluku donio nakon savjetovanja s članovima biskupijskog vijeća koji su podržali

izdavanje dekreta. U razgovoru za talijanski časopis Famiglia Cristiana generalni vikar nadbiskupije, mons. Salvatore Genchi, kazao je kako se nuda da će trogodišnjom obustavom kumstava kod vjernika doći do boljeg razumijevanja o tome što Crkva očekuje od kumova.

"Nadamo se da će se stvari promijeniti teće da oni koji postaju kumovima ili kumama to činiti zato što namjeravaju biti svjedoci rasta u vjeri", kazao je Genchi. Jedan svećenik iz Catanijske je kazao kako su ponekad svećenici suočeni s prijetnjama kako bi dopustili „duhovno upitnim osobama“ da postanu kumovi.

Usp. Bitno.net

Uvjjeti za kumstvo

Kumstvo kod svetih sakramenata nije samo običaj, nego uistinu crkvena služba koja traži stvarnu suradnju u kršćanskem odgoju osobe koja prima sakrament. To je obaveza prema Bogu, Crkvi i Božjem narodu. Onaj tko uzima na sebe službu kuma mora biti spremna u tome sudjelovati kršćanskim primjerom i savjetom. Ako roditelji zapuste vjerski odgoj djeteta, kum je dužan preuzeti tu obavezu. Osim što bi se kum trebao subjektivno osjećati pripravljen i sposoban

za tu službu, postoje i objektivni kriteriji koje Crkva propisuje i koji trebaju biti ispunjeni. Kum ne bi trebao biti mlađi od 16 godina i treba imati primljene svete sakramente krštenja, potvrde (krizme) i pričesti. S pravom se očekuje da onaj tko želi biti kum redovito nedjeljom i blagdanom sudjeluje na svetoj misi! Također, logično je da za kumovanje nije prikladan onaj tko živi na način koji je neskladan sa katoličkim učenjem, koji može izazvati sablazan i biti suprotan

primjer od onoga koji je dužan pružiti kao svjedok kršćanskog života. Prema tome, za kumstvo nije prikladan:

- Tko je zatražio ispis iz Katoličke crkve ili se javno odrekao vjere - zbog crkvenog poreza ili bilo kojeg drugog razloga?
- Tko živi u civilnom braku ili izvanbračnoj zajednici?
- Kome su teške psovke dio rječnika?
- Tko nije redovito nedjeljom na svetoj misi ili ima drugih zapreka zbog kojih bi bio neprikladan za crkvenu službu kuma.

Počivali u miru!

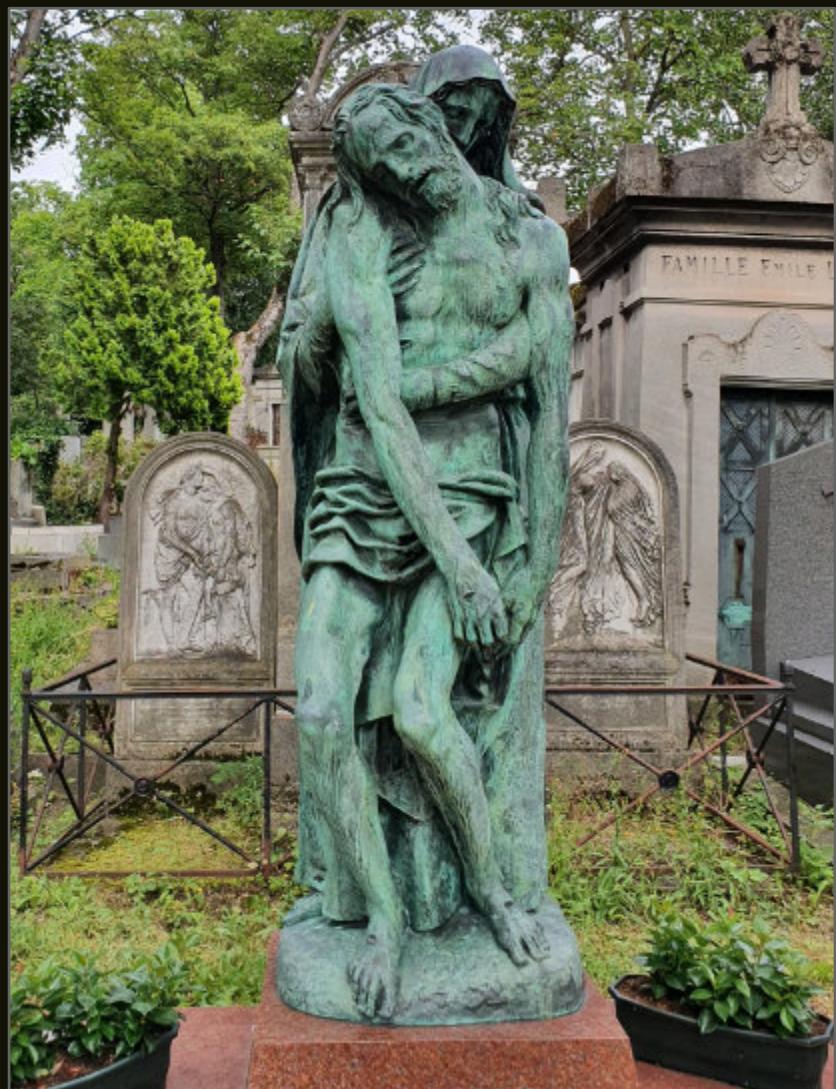
Zoran Abramović
Mirko Karačić
Ankica Dobrenić
Jozo Nakić
Smiljka Jezidžić
Mirko Brbot
Pero Vukoa
Dragutin Jezidžić
Marija Vesna Jauk
Igor Franjkić
Luka Katinić
Josip Filipović
Nikola Arelić
Mato Jozinović
Christian Ebner
Jozefina Pešić
Manda Kožul
Dragomir Aščić
Branko Tijan
Vinko Štrbac
Ivica Dominković
Vladimir Govlja
Marica Oroz
Ivan Raič

+ Don Anto Jelić

U nedjelju, 24. listopada u Sarajevu je u svojoj 79. godini života i 50. svećeništva preminuo vlc. Anto Jelić. Rođen je 7. ožujka 1943. u Jaklićima u općini Prozor-Rama. Sjemenište i gimnaziju završio je u Visokom, a bogosloviju u Eichstetu. Svećenikom Vrhbosanske nadbiskupije postao je na Petrovo 1972. Prve je godine svećeničkog života proveo u Zadarskoj nadbiskupiji odakle je 1975. imenovan voditeljem HKM u Spaichingenu. Djelovao je još u Rottenburgu i Eichstetu te u Augsburgu kao kapelan od 1979. do 1981. Nakon toga se vraća u Vrhbosansku nadbiskupiju gdje obnaša razne pastoralne i administrativne službe. U mirovinu se povukao 2018. godine.

*Milosrdan je i milostiv Gospodin, spor na sražbu i vrlo dobrostiv.
Jarostan nije za vječna vremena niti dovijeka plamti srdžba njegova.
Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plača po našim krivnjama.
Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrota je njegova s onima koji ga se boje.
Kako je istok daleko od zapada, tako udaljuje od nas bezakonja naša.
Kako se otac smiluje dječici, tako se Jahve smiluje onima što ga se boje.
Jer dobro zna kako smo sazdani, spominje se da smo prašina.
Dani su čovjekovi kao sijeno, cvate k`o cvijetak na njivi;
Jedva ga dotakne vjetar, i već ga nema, ne pamti ga više ni mjesto njegovo.
Al` ljubav Jahvina vječna je nad onima što ga se boje i njegova pravda nad
sinovima sinova, nad onima što njegov Savez čuvaju
i pamte mu zapovijedi da ih izvrše.*

(Usp. Ps 103)

Što su kvatre?

To su osobiti dani u kojima se Crkva od davnine, posvećuje molitvama, djelima pokore i ljubavi. Kvatre su tematski usmjerene i nazivaju se prema godišnjim dobima. Zato ih i zovemo: Proljetne, Ljetne, Jesenske i Zimske.

Proljetne su posvećene pokori i obraćenju i počinju u prvom korizmenom tjednu, nakon Pepelnice. Na taj način nas Crkva uz korizmu još izraženije poziva na obraćenje i pokorničku pripravu za naš najveći blagdan, Uskrs. Molitvena je nakana za obraćenje grešnika.

Ljetne kvatre započinju nakon Pedesetnice. Kroz taj tjedan se cijela Crkva moli za posvećenje ljudskog rada i za urod zemlje. Ove su kvatre posebno cijenjene u zemljoradničkim obiteljima. Nakon truda kojega su u zemlju uložili – predaju sve u Božje ruke. Molitvena je nakana da naš rad bude posvećen i zemaljski urod blagoslovljjen.

Jesenske kvatre su posebno posvećene mladima. Započinju sredinom rujna. Kroz taj tjedan Crkva svoje molitve i post čini s nakanom izgrađivanja katoličke mladeži, kao i za duhovna zvanja. Ovdje se provodi u djelo ona Isusova: Molite, dakle, Gospodara žetve da pošalje radnika u žetu svoju. Cijela crkva moli za duhovna zvanja i da se svi mladi duhovno izgrađuju.

Zimske kvatre obilježavaju vrijeme prije Božića. Potiču nas na zahvalnost Bogu zbog svih dobročinstava koja nam je Bog učinio na duhovnom i materijalnom polju. U ovom se tjednu kršćane potiče na posebnu dobrotvornost prema bližnjima i potrebitima. Dok se u ostala tri kvatrena tjedna moli za velike potrebe Crkve i svijeta, u Zimskim kvatrarama se moli kao izraz zahvalnosti, a istovremeno

smo u prebožićno vrijeme (u kojem se ove kvatre nalaze) pozvani i pomagati drugima koji su u potrebi – opet kao znak zahvalnosti za ono što smo od Boga primili.

Proslava kvatri obično se u Rimu obavlja posjećivanjem određenih bazilika: Vjernici su se srijedom okupljali u bazilici Svete Marije Velike, petkom u bazilici Svetih dvanaest apostola, a subotom u bazilici sv. Petra. Budući da je slavljenje tih dana u pučkoj religioznosti izazvalo osjećaj svečanosti, ali uz čuvanje pokorničkoga obilježja, donedavno je bio običaj da se u tim vremenima obavljaju ređenja onih koji su se odlučili za svećeništvo. Srijedom bi se najavila njihova imena, petkom bi bili predstavljeni zajednici, a ređenja su se obavljala za vrijeme subotnjeg bdjenja. Nakon koncilske liturgijske reforme postupno su se izgubile značajke kvatrenih dana (srijeda, petak i subota), ali je mjesnim crkvama ostavljena mogućnost da odaberu vlastita vremena za svoje potrebe.

Na kraju naglasimo kako slavlju kvatri pripada čitav tjedan, a ne samo dani srijede, petka i subote. U srijedu, petak i subotu tih tjedana predlaže se post, a molitva na određene nakane vrijedi za čitavi tjedan. Predlaže se tjedan kvatri zaključiti svetom misom u subotu toga tjedna.

Tjedne kvatre u 2022.

*proljetne: 6. – 12. ožujka
ljetne: 5. – 11. lipnja
jesenske: 18. – 24. rujna
zimske: 4. – 10. prosinca*

Kršćanska solidarnost

Krajem 2020. godine razoran je potres pogodio dijelove Republike Hrvatske, područja oko Siska i Petrinje, nažlost i sa ljudskim žrtvama. Kao i mnogo puta do sada, dijaspora se pokazala velikodušnom i spremnom pomoći. Brojni kamioni sa hranom, odjećom, građevnim materijalom i drugim potrepštinama s otisli put pogodjenih područja koja i bez potresa trpe siromaštvo i oskudicu. Brojni dobri ljudi iz naše Misije također su se angažirali i samoinicijativno organizirali akcije prikupljanja paketa sa potrepštinama koje su prevezene različitim dobrotvornim društvima i potrebnim pojedincima. Odaziv ljudi i nesebični trud organizatora bili su doista zadivljujući.

HKM je organizirao prikupljanje finansijske pomoći koja je uglavnom bila usmjerena na Caritas biskupije Sisak (kojoj pripada to područje) te u manjoj mjeri na još neke udruge ili pojedince. Ukupno je preko našega računa s nakanom pomoći pogodjenima potresom uplaćeno 27 000 eura. Osim toga, sudjelovali smo u još nekim akcijama pomoći u teškim životnim situacijama ili za liječenja. Računajući Afriku kojoj je u protekloj godini kroz projekt kumstva uplaćeno oko 9.500 eura, ukupna finansijska humanitarna pomoć preko računa Misije iznosila je približno 45 000 eura.

Hvala svim dobročiniteljima. Neka ih Gospodin nagradi!

Crkva Svetog križa

Samostan Heilig Kreuz (Sveti Križ) u Donauwörthu bivša je benediktinska opatija. Samostan je osnovan u sklopu crkve i ženskoga benediktinskog samostana koji su postojali već od 1040. godine. Naime, grof Mangold I. von Werd, poslan je od njemačkog cara Konrada II. (1024.-1039.) kao veleposlanik u Konstantinopol. Grof Mangold kao dar iz konstantinopolske riznice dobiva relikvijar sv. Križa od cara Konstantina VIII., te pri povratku u blizini svojega dvorca gradi malu crkvu sa ženskim samostanom, u svrhu štovanja te svete relikvije. Početkom 12. stoljeća na mjestu negdašnjeg ženskog samostana koji je stradao u oružanim sukobima, utemeljen je muški samostan u koji su došli redovnici koji žive po pravilima sv. Benedikta. Samostan je naknadno preseljen na zapadni rub grada i ujedno njegov najviši zemljopisni položaj unutar zidnog prstena. Nakon što je samostan oštećen u Tridesetogodišnjem ratu (1618. – 1648.), opat Amandus Röls je u razdoblju od 1716. do 1721. godine iz temelja podigao novu crkvu i obnovio samostan u rokoko stilu, pa ga zato nazivaju i drugim utemeljiteljem samostana. Godine 1717. srušena je stara

crkva (toranj nije srušen), a 5. 7. 1717. započela je gradnja nove crkve. Gradnja je brzo napredovala, pa se već u listopadu 1718. godine mogla postaviti krovna konstrukcija, a 1719. godine postavljen je svod. Crkva je sagrađena u baroknom stilu, i izvana dovršena do 1720. godine. U idućih 20 godina crkva je dobila i konačni unutarnji oblik. Slikar Jacob Carl Stauder iz Constancea započeo je slikanje stropa, koje je završeno 1721. godine. Veliki oltar i propovijedaonicu od bojene scagliole (vrsta fine žbuke) sagradio je Franz Schmuzer iz Wessobrunna, godine 1725. Oltarne slike velikog oltara, oltara sv. Walburgisa, oltara sv. Amandusa i oltara Gospe Snježne djelo su Johanna Georga Bergmüllera, ravnatelja Akademije iz Augsburga. Slike dvaju velikih bočnih oltara, oltara Kraljice sv. krunice i oltara sv. Skolastike, načinio je umjetnik Josef Adam Müller iz Münchena, a Franz Hagen iz Neuburga autor je slika malih bočnih oltara. U crkvi su pokopani mnogi bavarski kneževi, plemići i vojvotkinje, primjerice bavarska vojvotkinja Maria von Barbant (1226.-1256.) Veliki kipovi na oltaru Kraljice sv. krunice i oltaru sv. Skolastike te dva mala bočna oltara Sveti Ivan

Krstitelj i Ivan Nepomuk djelo su Johanna Georga Bschorera iz Oberndorfa. Samostan je 1803. godine raspušten u procesu sekularizacije i preraspodjele imovine koje su do tada pripadale crkvenim kneževinama. Opatija je od tada bila u vlasništvu kneza od Oettingena i Wallersteina. Zanimljivost je kako je u vrijeme rata protiv Pete koalicije (10. 04.– 14. 10. 1809.) Napoleon Bonaparte i sam nekoliko dana odsjeo u prostorima opatije, te do danas postoji u samostanu tzv. Napoleonova soba, a crkva je nažalost tada korištena kao konjušnica. Od kraja 19. stoljeća, samostanske zgrade pripadaju odgojnoj udruzi Cassianeum, te je samostan dugo godina korišten kao dječji vrtić sve do sredine 20. stoljeća. Od 1935. godine je samostan u vlasništvu misionara srca Isusova koji dolaze iz Salzburga u Donauwörth, te time i samostan ponovno postaje dom nove redonice zajednice. Samostanska crkva ostala je do danas kao crkva župe Heilig-Kreuz i kao hodočasnička crkva gdje je i dalje nastavljena tradicija štovanja relikvija Svetoga Križa, koje se u njoj nalaze. Zbog napuknuća u stropu crkve, trenutno se radi na restaraciji.

Donauwörth teritorijalno pripada HKM Augsburg. Kroz povijest misije bilo je više pokušaja da se ustanovi sveta misa na hrvatskom jeziku. Prvi put je sveta misa sa božićnom ispovijedi organizirana 1987. godine s nakanom da sveta misa nadalje ostane barem jednom mjesečno. Zbog slabog odaziva vjernika, taj plan nije zaživio duže od nekoliko mjeseci. U ratu koji je bjesnio u Hrvatskoj i BiH mnogi su morali napustiti svoje domove i našli su sklonište u Njemačkoj, pa tako i u Donauwörthu. Svećenici su ponovno pokušali sa uvođenjem svete mise 1995. godine, ali bez uspjeha kao i prethodni put. Moglo bi se reći da je treća sreća, jer je sveta misa na hrvatskom ponovno uvedena uoči Cvjetnice 8. 4. 2017. i zadržala se do danas, u početku u jednome, a kasnije u 2 termina mjesečno: prve nedjelje i treće subote u mjesecu. Broj vjernika varira, ali u prosjeku subotom bude oko 50 vjernika a nedjeljom oko 70. Hvalevrijedno je što su se vjernici nakon svete misi često okupljali na druženje. Nažalost, korona je učinila da se s tim moralno prekinuti. Ipak, mnogi su vjernici zadržali lijepi običaj da nakon svete misi misnika i sestre pozovu u svoju obitelj na kavu i druženje.

Pomoć Africi

Već više od 10 godina naša misija se uključila u projekt kumstva za djecu Afrike. Ponajviše pomažemo djecu u Kongu gdje djeluje fra Ilij Baraćić, ali smo prigodno pomagali i druge zajednice. Ovaj projekt djeluje tako da oni koji preuzmu kumstvo za djecu u osnovnoj školi godišnje daruju 50€, za djecu u srednjoj školi 100€ i za one na fakultetu 300€. Neki od onih koje smo pomagali sada sturiraju u Zagrebu i Sarajevu i, ako Bog da, uskoro će postati novi svećenici.

Za iduću godinu kroz HKM Augsburg bit će „pokriveno“ školovanje za 115 djece različitih uzrasta. Iskreno zahvaljujemo svima koji već sudjeluju u ovom projektu, a potičemo i ostale kojima je moguće da se uključe. Ako je netko do sada sudjelovao u ovoj vrsti pomoći za Afriku, a to iz nekoga razloga nije više u mogućnosti činiti, molimo da nas obavijesti. Na taj način možemo lakše planirati buduću pomoć.

Poštovani kumovi i kume,
Gospodin vam dao svoj mir!

Ngengere, 15.09.2021.
Učenici Osnovne Škole Ngengere / Butembo

Poštovanom fra Ilijom i svim našim dobročiniteljima, kumama i kumovima,

Gospodin vam dao svoj Mir i Radost!

Predmet: Naše ZAHVALE

Koje li sreće za nas siročad bez roditelja i siromašne učenike u naše drije Misije Kimbulu i Ngengere! Bog se pobrinuo za svoju djecu, dao nam je nove roditelje i dobročinitelje koji su preuzeли brigu za naš odgoj i školovanje.

Hvala Bogu, našem dobrom Ocu, i vama našim novim roditeljima i kumovima.

I ove su godine posljedice Covid - 19 imale negativan utjecaj u našim školama: Neki su preminuli od te bolesti, mnogi su napustili školu, a još veći broj učenika nisu dobro uspjeli pa moraju ponoviti razred. Vlasti su morale produžiti školsku nastavu do 15.09.

Uza sve poteškoće, mi smo osjetili da se naš misionar Fra Ilija zaista založio, dušom i tijelom, da vaša pomoć za naše školovanje stigne redovito i na vrijeme; da bi mi đaci – vaša kumčad mogli sretno završiti ovu godinu. Zato ćemo Fra Ilijom i dobročiniteljima, mi svi učenici ostati zahvalni cijelog našeg života.

Mi vam obećavamo da ćemo uvijek moliti za vas, da se ne umorite činiti dobro, ne samo za nas, nego i za našu mladu braću i sestre koje dolaze iza nas.

Mi molimo da Fra Ilija nastavi biti naš posrednik i tumač kod naših dobročinitelja koji su nam postali drugi roditelji. Našim Kumama i Kumovima mi ostajemo trajno zahvalni za toliku velikodušnost koja zaslužuje svako priznanje i poхvalu.

To jedino Bog u svojoj dobroti može uzvratiti.

Naše iskrene zahvale pripadaju i svim župnicima i posrednicima preko kojih naši dobročinitelji pomažu, a ujedno primaju i naše ocjene i ovo naše zahvalno pismo.

Dragi dobročinitelji, molimo vas da, po našem Spasitelju Isusu Kristu, primite naše osjećaje radosti i najiskrenije zahvalnosti.

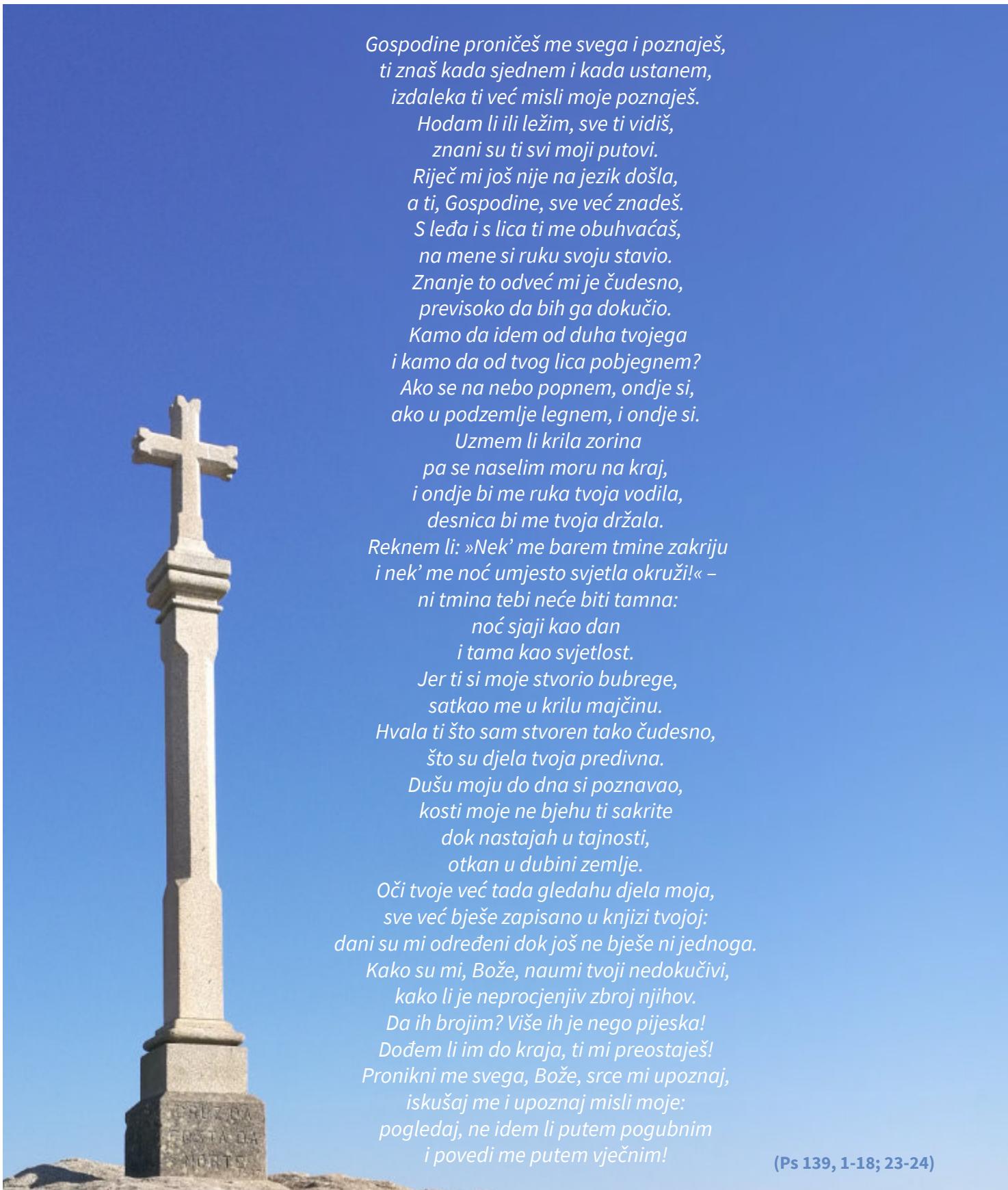
U ime svih đaka Osnovne i učenika Srednje škole, posebno onih koji iz Osnovne prelaze u Srednju školu i onih koji su ove godine završili Srednju i položili Ispit zrelosti, mi kličemo: HVALA!

Ovo pismo potpisuju đaci Osnovne škole u Ngengere:

Kavira Vivuya
Kakule Kasivika

Mumbere Vayilanda
Kahambu Kasivika

Povedi me putem vječnim!

Pobožnost sv. Josipu

Proteklu 2021. godinu papa Franjo je proglašio godinom svetog Josipa kojega opisuje dirljivim i snažnim riječima: Ljubljeni otac, otac pun nježnosti, poslušni otac koji prihvata; otac kojeg resi kreativna hrabrost, marljiv, uvijek u sjeni. Ovo nam je vrijeme, kaže Sveti Otac, pomoglo da shvatimo

važnost običnih ljudi, onih koji se, daleko od očiju javnosti, svakodnevno iskazuju u strpljivosti i ulijevaju drugima nadu i poticaj na suodgovornost. Po tome su nalik svetome Josipu, „čovjeku koji prolazi nezapaženo, čovjeku svakodnevne prisutnosti i povučenom u skrovitost“, a

koji je ipak imao ulogu protagoniste u povijesti spasenja. Mi smo svake treće srijede u mjesecu imali u Augsburgu pobožnost Sv. Josipu, a nakane za koje smo molili stavljam vama i ubuduće na srce i potičemo vas da u svojim obiteljima nastavite za njih moliti.

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen. Djela naša molimo te, Gospodine, milošću svojom preteci i pomoću svojom prati da svaka naša molitva i radnja s Tobom započne i započeta da se dovrši – po Kristu Gospodinu našemu.

Za nerođene:

Sveti Josipe, ti si bio Isusov zaštitnik i prije njegovoga rođenja. Ti si spasio dijete Isusa od ruke kralja Heroda koji ga je htio pogubiti. Danas te molimo da zaštitiš svu nerođenu djecu. Izmoli svim očevima i majkama milost da se veseli i raduju svakom novom životu, te ga velikodušno ga prihvataj s pouzdanjem u Božju pomoć. Pomozi spasiti nerođene, da ovdje na zemlji ugledaju svjetlo dana i na kraju svjetlo rajske domovine. Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Za obitelji:

Ti si, sveti Josipe, bio glavar svete nazaretske Obitelji. Tvome zagovoru i tvojoj ljubavi preporučujemo sve obitelji! Ohrabri ih da budu Bogu odane, vjerne i pobožne. Neka u njima po tvome zagovoru raste prava vjera, učvršćuje se kršćanska nada i širi se istinska ljubav. Pomozi da se vrate sklad, mir i razumijevanje u one obitelji gdje ih više nema. Pomozi svakome od nas da u kušnjama života i u teškoj borbi između dobra i zla ostanemo na putu istine i ljubavi. Molimo te da naše obitelji budu rasadnici života u kojima će se rađati i duhovna zvanja na dobrobit

kraljevstva Božjega na zemlji. Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Za narod i domovinu:

Sveti Josipe, naši su te predci izabrali za zaštitnika našega naroda i Domovine. Podari našem hrvatskom narodu i svim drugim narodima istinski napredak da živimo u pravednosti i miru, slozi i slobodi, u blagostanju i sigurnosti. Čuvaj naše mlade u Božjoj milosti i daj snagu našem narodu da se iz njega iskrorjeni zlo psovke. Sveti Josipe, bdij nad našom Domovinom i svim njezinim stanovnicima. Neka nam ona bude blagoslovljeno prebivalište na putovanju u vječni život gdje ćemo se naći zajedno s Tobom, s Tvojom svetom Zaručnicom i našom Majkom Marijom te čitavom nebeskom Crkvom u zajedništvu Presvetoga Trojstva. Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Za ovisnike:

Sveti Josipe, ti znaš da su nesretne mnoge naše obitelji jer su pogodene križom ovisnosti o alkoholu, drogi, klađenju i kockanju. Mnoge ljude pogađaju i suvremene ovisnosti o mobitelu, internetu i drugim porocima. Sveti Josipe, izmoli svima dobru i odlučnu volju da krenu na

odvažan, trijezan i častan život. Daruj svima snage da se odupru sredini koja uništava njihov duh i pomozi im da započnu novi život u svojoj obitelji i na radnom mjestu: Život napretka, mira, sloge i Božjeg blagoslova. Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Za bolesnike:

Milosrdni sveti Josipe, ti si nada bolesnika jer je moćan tvoj zagovor pred Gospodinom. Molimo te za članove Crkve koji trpe. Izmoli olakšanje boli onima koje ti posebno preporučujemo. Daruj im milost potpunog predanja volji Božjoj. Dok tvojim zagovorom tražimo Gospodina da im po svojoj dobroti podari strpljivost i ozdravljenje, jednako tako molimo da Njegovom milošću provode svet i Bogu ugodan život. Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Za sretnu smrt:

Slavni sveti Josipe, sjeti se one neiskazive sreće koju si imao na zemlji kada su kod tvoje smrti bili prisutni Isus i Marija i u smrtnoj te borbi pomagali, jačali i tješili. Molimo te ponizno: Izmoli i nama milost savršenog kajanja na smrtnome času da odbacimo svaku kušnju Sotoninu i blaženo

Litanije sv. Josipa

umremo. Uzvišeni branitelju umirućih, budi nam u pomoći u tom teškom času, da možemo reći: Isuse, Marijo i Josipe, u vaše ruke predajem srce i dušu svoju! Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...

Za duše u čistilištu:

Sveti Josipe, ponizno te molimo, pomozi dušama u čistilištu. Neka im svemogući Otac skrati trpljenje da što prije ugledaju lice svoga Stvoritelja, za kojim toliko čeznu. Pomozi svim dušama koje traže tvoju pomoć. Kao što si nekoć Mariji i Isusu pomagao u svakoj potrebi, tako i sada pomozi onima koji su otkupljeni Kristovom žrtvom i koje milosrdna Majka Marija tako nježno ljubi

Pomolimo se!

Svemogući Bože, izrekli smo ti svoje molitve po zagovoru svetoga Josipa. Ti znaš i ostale naše potrebe i želje koje su ostale neizgovorene i pohranjene u našem srcu. Primi i usliši sve naše molitve, po Kristu Gospodinu našemu.

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Oče nebeski, Bože, smiluj nam se.
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se.
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se.
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.
Sveta Marija, moli za nas.
Sveti Josipe,
Slavni porode Davidov,
Svjetlosti patrijarha,
Zaručniče Bogorodice,
Stidljivi čuvaru Djevice,
Hranitelju Sina Božjega,
Brižni branitelju Kristov,
Glavaru slavne obitelji,
Josipe pravedni,
Josipe prečisti,
Josipe premudri,
Josipe jaki,
Josipe poslušni,
Josipe vjerni,
Ogledalo strpljivosti,
Ljubitelju siromaštva,

Uzore radnika,
Uresu domaćeg života,
Čuvaru djevica,
Potporo obitelji,
Utjeho bijednih,
Ufanje bolesnih,
Zaštitniče umirućih,
Strahu zlih duhova,
Zaštitniče Hrvatskog naroda
Zaštitniče naše Domovine,
Pokrovitelju svete Crkve, moli za nas.
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, oprosti nam, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, usliši nas, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijeha svijeta, smiluj se nama.

Pomolimo se! Bože, koji si se neiskazivom providnošću dostojaо izabrati blaženoga Josipa za zaručnika presvetoj Majci svojoj, daj molimo da njega kojega kao zaštitnika častimo na zemljji, zavrijedimo imati i kao zagovornika na nebu. Koji živiš i kraljuješ u sve vijeke vjekova. Amen

Leći u lijes

Kad smo snimali "Otok", morao sam leći u lijes. To je užasna stvar.
Četiri zida i poklopac.
Nema evanđelja, ikone i ničega.
S čim ležim? Što sam skupio?
Naučio sam tisuću nepotrebnih stvari.
Znam pisati, znam voziti automobil,
znam se služiti tim i onim.
Opraštati - ne znam,
ne uzrujavati se - ne znam,
davati bez žaljenja - ne znam.

Ne znamo kako oprostiti.
Ne znamo voljeti.
Ne znamo se žrtvovati.
Ne znamo sve što će nam trebatи u Vječnosti.
A u grobu nema džepova.
S onim što ste skupili u svojoj duši,
s tim ćete i ležati.

Petar Mamonov, glumac

Školske sestre franjevke Krista Kralja

Družba Školski sestara franjevaka Krista Kralja s kućom maticom u Mariboru nastala je u 19 stoljeću. Spada tako u brojne redovničke ustanove kojima je obilovalo 19 stoljeće i koje su nicale širom svijeta, a napose u Europi. I naša je Družba, poput toliko drugih nastala u određenom političkom i kulturnom ozračje tadašnje

je na sva radna mesta u raznim krajevima i kontinentima pozivala Crkva i da smo se tom pozivu redovito odzivale. Družba Školskih sestara franjevaka Krista Kralja ima svoje korijene u Družbi Školskih sestara franjevaka iz Graca u Austriji.

Prve su Školske sestre došle u Hercegovinu

Hercegovačke su pak djevojke odlazile u Maribor da provedu vrijeme kandidature i novicijata. Neke od njih vraćale su se u Hercegovinu odmah poslije završenog novicijata, a druge su ostajale u Mariboru ili na jednoj od tamošnjih podružnica još neko vrijeme. Ovako je započelo ukorjenjivanje Školskih sestara u

Europe koja je još uvijek bila pod snažnim utjecajem duhovnih gibanja prethodnog stoljeća. Crkva je u ovom vremenu, više nego ikada ranije, suočena s potrebama da ponovno otkrije i nađe svoje pravo lice i da suvremenom svijetu posvjedoči neprolazne evanđeoske vrednote. Osnovni izvanjski znak našega poslanja uvijek je bilo posebno osjećanje prema potrebnima i siromašnima. Sestre su vršile apostolat u duhu jednostavnosti i malenosti sv. Franje. Vidljiva je značajka našeg apostolskog djelovanja to da nas

1. 8. 1899. i u sirotištu koje je osnovao biskup fra Paškal Buconjić preuzele skrb za žensku djecu bez roditelja. Samo koju godinu nakon dolaska sestara, prve hercegovačke djevojke javljaju se za kandatice.

Rad sestara u sirotištu donosio je plodove. Bilo je mnogo onih koje sirotište nije moglo primiti. Potrebe su nam bile mnogo veće od prostornih i drugih mogućnosti sirotišta. Za potrebe djelovanja dolazile su narednih godina još i neke druge sestre iz Maribora.

hercegovačko tlo. One će proširiti svoje djelovanje: Ne samo u Mostaru nego i na brojnim podružnicama koje će poslije biti otvarane. Sestre djeluju na dosta mjesta u Hercegovini, Bosni i Dalmaciji. Broj podružnica župa nakon II. Svjetskog rata varirao je. Jedne su osnovane, a druge napuštene nakon nekoliko godina.

Sestre počinju pomagati svećenicima u kućanskim poslovima, katehiziranju djece i vode liturgijsko pjevanje.

Pastoralno djelovanje među iseljenim Hrvatima

Pastoralno djelovanje sestara među Hrvatima privremeno zaposlenim u inozemstvu ili pak onima koji trajno žive izvan domovine karakteristično je za hrvatske provincije Družbe. Mnogi su ljudi iz hrvatskih krajeva (RH te BIH) bili prisiljeni poći u zemlje zapadne Europe u potrazi za kruhom ili manji broj u prekoceanske zemlje.

Osobito je bio snažan val odlazaka od 60-ih do sredine 70-ih godina, ali velik broj je odlazio i kasnije unatoč pooštrenim kriterijima dobivanja radne dozvole i smanjenoj mogućnosti zapošljavanja. Hercegovačke franjevke djeluju u Hrvatskim katoličkim misijama u Njemačkoj:

Düsseldorf, Neuss, Metmann, Köln i Augsburg. Također djeluju i u Švicarskoj u Hrvatskoj katoličkoj misiji Zürich, a kasnije Zug i Lucern. Inače, početak djelovanja među Hrvatima u Njemačkoj vezan je i za Hrvatsku katoličku misiju Münster. Tamo su sestre ostale vrlo kratko, dok su duže vrijeme u misiji Wuppertal.

U SAD-u sestre djeluju u Hrvatskom katoličkom centru New York, Chicago te Norval u Kanadi. U tim misijama, hrvatskim centrima, sestre katehiziraju djecu hrvatskih iseljenika ili privremeno zaposlenih, rade s djecom i mladima (susreti, liturgijsko pjevanje, priredbe, folklor itd.). Prisutnost sestara ovim

ljudima mnogo pruža, ali i od sestara taj apostolat traži još više: čvrstu duhovnu izgrađenost, stručnu spremu, poznavanje jezika, običaja i načina života.

Godine 1984. otac Globan napušta Augsburg a vodstvo preuzimaju hercegovački franjevci. God. 1985. umjesto pastoralnih suradnika laika, dolaze školske sestre franjevke iz Hercegovine koje djeluju i danas u misiji. Sestre preuzimaju vođenje vjeronauka, probe pjevanja sa djecom i odraslima, pripremaju djecu za sakramente, organiziraju se proslave Majčinog dana i Nikolinja. U svakom slučaju, uloga sestara je važna u radu sa djecom, obiteljima i ostalim vjernicima u Misiji.

Sveti Petar Canisius - crkveni naučitelj i apostol Njemačke

Prije 500 godina, 8. svibnja 1521. godine, rođen je Petar Canisius. Ovaj veliki jubilej je prigoda upoznati ovog velikoga sveca i nadahnuti se njegovim djelima. Želja svetaca: Dovesti ljudi vjeri i vjeru učvrstiti vrijedi i danas. Petrova misao vodilja, Persevera (izdrži, budi uporan), ima i u našem današnjem društvu veliko značenje. Canisius je bio vrlo nadarena ličnost i njegovo je djelovanje bilo raznoliko. Svetac, crkveni naučitelj, prvi i veliki isusovac njemačkog govornog područja, koncilski teolog, vjeroučitelj, profesor teologije, osnivač škola i učilišta, obrazovni reformator, crkveni i politički savjetnik, isповједnik, diplomat, propovjednik, pisac, pučki misionar. To je dobra prigoda da predstavimo ovoga velikog čovjeka i njegovu važnost za našu biskupiju Augsburg.

Utjecaj reformacije

Petar Canisius, na nizozemskom Pieter Kanijs, rođen je u Nijmegenu, tada još unutar biskupije Köln. Vrijeme njegova rođenja s podudara s početkom reformacije. Reformacija, često nazvana i protestantska reformacija (od lat. reformatio - "obnova"), bio je vjerski i društveni pokret nastao raskolom s Rimokatoličkom Crkvom u Europi u 16. stoljeću, kojeg je započeo Martin Luther a nastavili ga drugi rani protestantski reformatori. Car Karlo V., kao izvršitelj papinske ekskomunikacije, pozvao je Luthera da dođe na sabor u Worms (u travnju 1521.) kako bi tu Luther opozvao svoje učenje. Luther se pojавio na saboru, ali je odbio opozvati svoje učenje, pa je protiv njega i njegovih sumišljenika 8.

svibnja 1521. (na dan rođenja Petra Canisiusa) izrečena kazna progona iz države (Reichsacht). Tada mu je njegov simpatizer saski knez-izbornik Fridrich pružio tajno utočište u dvoru Wartburg. U Wartburgu Luther počinje prevoditi Novi zavjet s originalnog grčkog na njemački jezik, što je bio njegov doprinos stvaranju jedinstvenog njemačkog književnog jezika. U to doba Lutherov radikalizam počinje iščezavati, te se on sve više zalaže za miran razvitak i nenasilna sredstva, a službenim osloncem Reformacije proglašava kneževu feudalnu vlast. Taj je period itekako utjecao na buduće djelovanje Petra Canisiusa.

Religiozno obrazovanje i vrijeme studija

Petrov otac, Jakob Kanis, bio je poznati pravnik i puno godina učitelj na dvoru vojvoda od Lothinga. Također, u doba Petrova rođenja, Jakob je bio gradonačelnik grada Nijmegena. Ocu je obrazovanje njegova sina bilo vrlo važno. Petar je započeo svoje študij u latinskoj školi u Nijmegenu, te ga nastavlja kod redovničke zajednice „Brüder vom gemeinsam Leben“. Otac Jakob šalje četrnaestgodišnjeg Petra za Köln kako bi tamo mogao započeti svoj studij. U Kölnu je završio bakalaurat i licencijat iz sedam slobodnih umjetnosti, što je u srednjem vijeku bio uvodni studij i priprema za studij prava, teologije ili medicine. Canisius je htio nastaviti sa studijem prava, te upisao pravo u Löwenu, no ipak se odlučuje vratiti se u Köln. U Kölnu se upoznaje sa duhovnim pokretom „devotio moderna“ (moderna pobožnost).

„Devotio moderna“ naglašava „unutarnju pobožnost“, preziranje svijeta i nasljedovanje Krista u muci i poniznosti. Među mnogobrojnim spisima tog pokreta ističe se djelo Naslijeduj Krista Tome Kempenskoga. Kroz „devotio moderna“ Canisius pronalazi mističan pristup k pobožnosti i asketičnom načinom života, te se počeo zanimati o teologiji. Tako 1540. godine u Kölnu upisuje studij teologije. Sa svojih 22 godine (8. svibnja 1543. godine) postaje član Družbe Isusove kao prvi Njemac, nove redovničke zajednice koja je 1540. tek osnovana, te polaže svoje zavjete u Mainzu. Tijekom godina u Kölnu Petrus Canisius je sazrio da postane Homo religiosus mističnog žara, asket, borac za reformu, po potrebi i protiv crkvenih službenika, diplomat i humanistički obrazovan učenjak. U Kölnu je 13. lipnja 1546. godine, zaređen za svećenika.

Canisius u Rimu

Život Petra Canisiusa je obilježen reformacijom. Kao odgovor na reformaciju, papa saziva Tridentski sabor, kako bi Crkva ojačala i bolje istaknula svoj nauk, koji je poljuljan i doveden u pitanje u vrijeme reformacije. Tako augšburški biskup, kardinal Otto Truchsess von Waldburg, poziva mladog Canisiusa da sudjeluje na koncilu 1547. godine kao njegov teološki savjetnik. U Bolonji, 1549. godine, polaže svoje doživotne zavjete i stiče titulu doktora teologije, te biva od provincijala ponovno poslan u Njemačku, u Ingolstadt, kako bi organizirao protureformaciju.

Djelovanje u Njemačkoj i Austriji

U cijelojužnoj Njemačkoj i Austriji, Canisius gradi i osniva mnoge isusovačke kolegije. U Ingolstadtu je bio izabran za rektora bavarskog Sveučilišta, te predavao kao profesor teologije.

No, njegovo djelovanje se proširilo i izvan njemačkih granica. Tako u Beču gradi katolički fakultet i osniva uz pomoć Ferdinanda I. prvi isusovački kolegij na njemačkom govornom području. Taj kolegij u Beču bio je važna točka u provođenju protureformacije u Beču. Njegovo najvažnije djelo, koje je napravio tijekom svoga boravka u Beču, je sastavljanje prvog katoličkog katehizma na njemačkome jeziku koji se koristio do 20. stoljeća na njemačkome govornome području.

Nakon što odbija papinu ponudu da postane biskup Beča, Canisius se ponovno vraća u Njemačku, te biva izabran za prvog njemačkog provincijala (1556.-1569.) isusovačke provincije u Njemačkoj i istodobno za katedralnog propovjednika u Augsburgu. Tu službu je obnašao od 1559. do 1566. godine. Istodobno je

neumorno putovao obavljajući crkvene i političke poslove, upoznavao njemačke biskupe s odredbama i zaključcima Tridentskog sabora i razvio široku pastoralnu djelatnost. Ostalo je sačuvano 12.000 nacrta njegovih propovijedi, bio je tražen ispovjednik i napisao tri katekizma za različite uzraste i stupnjeve obrazovanja, koji su u prijevodima distribuirani diljem Europe i bili su u upotrebi do 20. stoljeća.

Poslanje u Švicarskoj

Njegovo djelovanje prošireno je i na Švicarsku. Tamo je poslan 1580. godine kako bi i tamo ustanovio isusovački kolegij. U Fribburgu osniva isusovački kolegij, bavi se propovjedništvom, katehezom, piše i objavljuje knjige teološke tematike. Iz toga razdoblja djeluje i kao crkveni i politički savjetnik, što nam svjedoči mnoga korespondencija sa važnim političkim i crkvenim ličnostima. Bio je cjenjen kako u crkvenim tako i političkim krugovima. U Fribburgu ostaje do svoje smrti, 21. prosinca 1597. godine gdje umire od posljedica moždanoga udara. Blaženim je proglašen 1864. godine, a papa Pio XI. proglašio ga je svetim i naučiteljem Crkve. Također, papa Leon XIII. nazvao ga je, nakon sv. Bonifacija, kao drugog apostola Njemačke.

Snaga za djelovanje crpljena iz molitve

Ono što je vrijedilo za svetog Ignacija, osnivača Družbe Isusove, vrijedilo je i za Petra Canisiusa. Njegov život se temeljio na osobnoj ljubavi prema Kristu i na molitvi. Na jednom mjestu on piše: „Ništa nije istinitije, od onoga što Isus obećava: Tko u meni ostaje i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Tome će nam pomoći, ako se potrudimo, da u svemu Boga gledamo, ne samo svoj um u molitvi k Bogu da uzdižemo, nego da se na Njega u svakom našem djelu odnosimo, te u radu ne manje duh meditacije osjetimo kao u vrijeme privatne molitve.“ Sa svojim budnim, živim unutrašnjim životom i svojom dubokom povezanošću sa Bogom, mogao je pretrpiti mnogo stresa i veliki radni napor. Bio je čovjek koji puno radi i puno moli. Njegova subraća iz Friburga pišu kako je Canisius i do sedam sati dnevno koristio na svakodnevnu molitvu.

Njegova je molitva bila isusovačka: Vanjski gledano jako jednostavna, dok je iznutra bila široka i duboka. On nije bio samo neumoran molitelj zaokupljen svojim brigama, već i brigama Crkve i cijelog svijeta. Svakoga koga je susreo nosio je u svome srcu i u svojoj molitvi. „Svaka moja misao, djelo i radnja mora biti usmjerena Božjem Visočanstvu.“

Umjesto zaključka

Sveti Petar Canisius nije u naše vrijeme posebno popularan svetac, ali ako se posvetimo njegovim životnim putem, možemo se itekako nadahnuti i otkriti životnu snagu kojom je i sam zračio. Njegovo bezrezervna spremnost i neumorna strast prema Crkvi ostaje poruka koja daje hrabrost samoga sebe posvetiti molitvi, Crkvi i društvu, kao što je i on sam činio.

Hrvatska nastava u Augsburgu

Hrvatska nastava u inozemstvu, koju organizira hrvatsko Ministarstvo znanosti i obrazovanja, nastavlja se na dugu tradiciju hrvatskih katoličkih misija, a temeljni joj je cilj potaknuti djecu na sustavno učenje hrvatskoga jezika, kao i promicati hrvatsku kulturnu i povijesnu baštinu. Stečena znanja o vlastitoj kulturi, običajima naroda i sustava vrijednosti postaju temelj koji omogućuje pojedincu u razvoju osvijestiti korijene, a samim time stvaranju cijelovite slike – tko je on. Hrvatska nastava okuplja učenike različita uzrasta, predznanja o hrvatskome jeziku i kulturi, no svaki je sudionik vrijedan dio mozaika zajedništva. Važno je istaknuti da se identitet pojedinca razvija i potvrđuje u zajednici, on opstaje jedino u neprekinutom lancu prenošenja onog najvrjednijeg, a što je naše blago, otkriva o nama tko smo, čemu stremimo i što želimo ostaviti onima koji dolaze.

Zahvalna sam što imam priliku kao učiteljica u hrvatskoj nastavi okušati se u radu s učenicima od predškolske dobi do učenika završnih razreda srednje škole na pet različitih nastavnih mesta, tako osim u Augsburgu, poučavam u Gersthofenu, Mindelheimu, Memmingenu i Nersingenu ukupno 67 učenika.

Na početku godine zainteresiranim roditeljima govorimo mi učitelji o oblicima rada u nastavi, radionicama, dobivanju učeničke svjedodžbe i upisivanju ocjena u matične knjige, ali neka se u ovoj prilici čuje i glas onih koji hrvatsku nastavu pohađaju. Što za njih znači hrvatska nastava i zašto jednom tjedno dolaze u jednu od škola, pročitajte u nastavku.

Volim ići na hrvatsku nastavu jer je zabavno, želim više znati i naučiti više riječi na hrvatskom. Dođite zato što je zabavno i može se puno naučiti.

Masha, 5. r., Augsburg

Na hrvatskoj nastavi sviđa mi se što puno učimo hrvatski. Želim učiti hrvatski jezik jer kad idem u Hrvatsku, znam govoriti hrvatski.

Sara, 4. r., Augsburg

Na hrvatskoj nastavi učim hrvatski da mogu pričati sa svojom bakom.

Klara, 5. r., Augsburg

Volim Hrvatsku jer je lijepa zemљa s puno dobrih ljudi. Pohađam hrvatsku nastavu jer želim naučiti još bolje hrvatski jezik. Petar, 8. r., Augsburg

Na hrvatsku nastavu idem od drugog razreda. Uvijek naučimo nešto novo, neku novu riječ ili čujem neku priču o Hrvatskoj koju ne znam.

Matiela, 5. r., Gersthofen

Ja već pet godina idem u hrvatsku školu. Počeo sam ići u nju da poboljšam čitanje, gramatiku i da malo više saznam o svojoj hrvatskoj kulturi. Sviđa mi se jer se može opušteno učiti, bez stresa. Matteo, 8. r., Gersthofen

Jako sam sretna što sam upoznala i djecu koja dolaze iz Hrvatske, kao i ja.

Lara, 4. r., Nersingen

Hrvatska nastava u Weilheimu

Hrvatska nastava u Weilheimu postoji od 2013. godine. Još se i danas sjetim oduševljenja nas roditelja što smo dobili mogućnost da i naša djeca mogu pohađati Hrvatsku nastavu, ali naravno i brige kako ćemo uskladiti posao, školu, sve planirane i neplanirane obveze. Kako sve uskladiti? Mene je kao majku ohrabrla učiteljska riječ: „Djeca koja imaju više obveza u prosjeku pokazuju bolje rezultate u obavljanju školskih obveza i zadataka“. Ohrabrena učiteljskom podrškom usudila sam se poticati svoju kćer da redovito pohađa Hrvatsku nastavu, koju je uspješno pohađala 9 godina.

hrvatski jezik kojeg su me moji roditelji naučili i na suptilan način utisnuli ljubav prema svom hrvatskom narodu, uz poštovanje prema svim drugim narodima. Naravno da to nije uvijek bilo jednostavno, ne izgovarajući glasno riječ hrvatsku, ona se tihom smjestila u naša srca. Sad je na nama red da jezik koji su nam naši roditelji čuvali i ostavili u nasljeđe dalje darujemo našoj djeci kako bi i ona osjetila ponos i odgovornost u očuvanju hrvatskog jezika, kulture i baštine. U ovih 9 godina Hrvatske nastave kod nas u Weilheimu, gradiću bogate tradicije i povijesti, izuzetne prijateljske naklonosti, razumijevanja i

školskih klupa, ministiraju na Svetoj misi na hrvatskom jeziku. Naravno da i nas roditelje vežu lijepi susreti, poneka zajednička šetnja dok čekamo našu djecu, poneko druženje uz kavu i kolače.

Naravno da se hrvatski jezik neće stići samo pohađajući Hrvatsku nastavu. Ukoliko roditelji redovito ne razgovaraju sa djecom na hrvatskom jeziku i ne traže od njih da unutar obitelji odgovaraju na jeziku svojih roditelja, nema sumnje da oni neće sačuvati hrvatski kao govorni jezik. Hrvatska nastava je dodatni sadržaj uz roditeljsku brigu da djeca steku

Evo kako je poznati hrvatski pjesnik Drago Ivanišević (1907. – 1981.) video Hrvatsku:

*Ni brda nisu, ni doline, ni rijeke, ni more ni oblaci nisu, ni kiša ni snijeg nije moja Hrvatska...
Jer Hrvatska nije zemlja, kamen, voda,
Hrvatska je riječ koju naučih od majke i ono u riječi mnogo dublje od riječi;
i ono dublje s Hrvatskom me veže, s Hrvatskom Hrvata,
s patnjama njinim, sa smijehom i nadom, s ljudima me veže,
te ja kao Hrvat brat sam sviju ljudi
i kud god idem sa mnom je Hrvatska!*

Danas mogu reći da nije jednostavno odgovoriti svim izazovima današnjice. Imamo domovinu Hrvatsku koju nam je dragi Bog darovao svojim izborom. Isto tako, djeca hrvatskih majki i očeva dobile svojim rođenjem novu domovinu Bavarsku. Roditeljskim odgojem dajemo svojoj djeci podršku da poštuju i vole zemlju u kojoj živimo, stvaramo, veselimo se i patimo, prolazimo sve ono što donosi ljudski život. Naravno, ne zaboravljajući svoje hrvatsko porijeklo, materinski

poštovanja prema našoj potrebi za učenjem hrvatskog jezika, tradicije i kulture, imamo sreću da su prostorije za održavanje nastave redovito na istom mjestu u Grundschule Ammerschule i da su uvijek besplatne što i nije slučaj na svim nastavnim mjestima.

Hrvatska nastava kod nas u Weilheimu doprinijela je da naša djeca izvrsno razgovaraju na hrvatskom jeziku, stekla su lijepa prijateljstva, druženja i izvan

još bolje znanje o povijesti, zemljopisu, kulturi, jeziku i književnosti svojih predaka. Sve potrebne informacije u vezi Hrvatske nastave možete pronaći na web stranici:

www.hrvatska-nastava-bavarska.com

Trebaju li nam reformatori ili svjedoci?

Prije 15-ak godina, u vrijeme dok su parade ponosa još bile udarna vijest, na naslovnicama jednih dnevnih novina osvanuo je naslov: "U borbi protiv sustava". Naslov je bio popraćen fotografijama parade sa kojih su iskakale brojne javne osobe: političari, saborski zastupnici, ministri, strani veleposlanici, glumci, glazbenici, pisci i drugi kojekakvi usurpatori javnoga prostora. I najneupućenijem promatraču je bilo jasno da se ne radi ni o kakvoj borbi protiv sustava, nego o sustavnoj borbi protiv vrijednosti većine, a u korist službene propagande.

U posljednjih nekoliko godina u Crkvi se dosta govori o potrebi reforme. I ovdje pak vidimo gotovo jednaku pojavu. Različiti glasovi sa svih strana svijeta, sa svih kontinenata i iz raznih mjesnih Crkava za sebe onako viteški tvrde da su oni tobože u borbi protiv nekog nepravednog sustava koji zarobljuje. Protiv kakvog točno sustava se ti ljudi bore - nikome nije jasno, budući da u svojim redovima imaju kardinale, biskupe, redovničke poglavare, kancelare i prebendare, moćne medijske figure, sveučilišne profesore i druge kojekakve utjecajne tipove. Nažalost, i ovdje se vrlo često radi ne o borbi protiv sustava, nego o sustavnom pokušaju da se promijeni ono što je u svojoj naravi nedodirljivo - jer je božansko.

Prava se reforma Crkve događa pak daleko od ovih krugova. Ona se događa u koloseumima u kojima mučenici umiru za vjeru. Ona se rađa u samostanima u kojima Bendiktovi redovnici mole i rade. Ona se objavljuje iz svinjca u kojem je papa Inocent poslao sv. Franju kad ga je ovaj došao zamoliti za odobrenje njegovog načina života. Ona se očituje iz Auschwitza u kojem Maximilian Kolbe daruje svoj život za drugoga. Reforma u svojoj naravi nema potrebu promijeniti. Njezin cilj je prvo posvjedočiti. To je pravo značenje onog principa kojeg je teologija izrazila u frazi "Ecclesia semper reformanda est" (Crkvi je uvijek potrebna reforma).

"Ako su mene progonili, i vas će progoniti" – riječi su Kristove. Zadatak i misija Crkve nije postići da joj plješću vladari i krojači javnoga mišljenja, nego ponuditi svjedočanstvo Isusa Krista - pa i pod cijenu progona.

Cjepivo i vjera

Ima već dvije godine da je Covid-19 ušao među ljudе, a „korona“ postala riječ koju najčešće čujemo i (htjeli – ne htjeli) najprisutnija tema u našim razgovorima. Otprilike jednako dugo to je i „kamen razdora“ ne samo u društvu, nego i među znancima susjedima, pa čak i u obiteljima. Već sa prvim „lockdownom“ pojavilo se teško pitanje odnosa osobnih sloboda i javne sigurnosti. Pojavom cjepiva pojavilo se novo „bojno polje“: Da li kršćanin smije, može, treba ili mora primiti cjepivo protiv korona virusa?

Kamen razdora je ušao i u Crkvu i slušamo suprotstavljene stavove i od vjernika, svećenika i biskupa koji običnoga čovjeka lako mogu zbuniti. Dva stava možemo nazvati službenima. Kongregacija za nauk vjere se izjasnila da je cjepivo moralno dopušteno - ali mora biti dobrovoljno. Papa Franjo i umirovljeni papa Benedikt XVI su primili cjepivo. Lako je razvoj nekih vrsta cjepiva moralno upitan zbog korištenja metoda koje su protivne kršćanskom moralu, moramo razumijjeti da moralna načela ne možemo primijeniti samo na jednu stvar. Mi ne znamo je li u nastanku majice koju nosimo sudjelovalo robovski rad ili na koji su način razvijeni brojni lijekovi koje danas ne propitujemo. Kada bi primjenili kriterije koji se danas pojavljuju kod protivnika cijepljenja, preostao bi nam samo pustinjački život bez bilo kojeg oblika tehnologije. S druge strane, svatko razuman vidi da se susrećemo sa ozbiljnim pitanjem zadiranja država u osobni život, pritiskom i željom farmaceutske industrije za što većom zaradom i moramo se pitati gdje je granica. Činjenica je da je ptica najsigurnija u kavezu, ali nećemo reći da je to za nju najbolje mjesto. Ima li država pravo prisiliti čovjeka da primi u svoje tijelo ono što ne želi? Je li u redu ako se odupre činiti mu život praktično neizdrživim, namjerno mu komplikirati život i tamo gdje nema razloga ni potrebe?

Zaključno: Nitko nije sagriješio što je primio ili što će primiti cjepivo, ali ni zato što ga je odbio. No, grijesi li onaj tko druge ljudе ucjenama tjera da ga prihvate protiv svoje volje i vlastitih uvjerenja? Taj odgovor vjerojatno ovisi od toga što smatramo važnijim: slobodu ili (relativnu) sigurnost. To su društvena, politička, medicinska, pravna i filozofska pitanja na koja imamo pravo. Ali nemojmo svoja uvjerenja olako proglašavati dogomom vjere. Iskrenog vjernika vjera vodi kroz život, ali ne može mu postati sredstvo da opravda svoje stavove. Teške su to teme, no nemojmo dopustiti da nam razgovor o njima uništi prijateljstva i dobre odnose s našim bližnjima.

Termini za Došašće i Božić 2021.

Podebljani termini su termini za svetu isповјед. U Augsburgu isповиједамо i nedjeljom za vrijeme svete mise u 11:30, te utorkom i petkom od 17:30. Ipak, molimo vas ako je moguće dođite na isповјед 13. 12. kada će biti više svećenika na raspolaganju.

Za isповјед bolesnika uvijek možete nazvati svećenike. Za svete mise na Badnjak (24. 12.) potrebna je prijava! Molimo vas da to učinite do 19. 12. Sve ostale svete mise su bez prijave. Prijaviti se možete e-mailom, telefonom ili preko Facebook stranice. Imat ćemo više mesta

na raspolaganju ako se obitelji prijave zajedno, pa vas molimo da o tome računa i budete susretljivi. U trenutku tiskanja ova teksta ne znamo hoće li biti ikakve posebne mjere na snazi, pa molimo da slušate obavijesti nedjeljom ili posjetite www.hkm-augsburg.de.

Termini u 2022.

Datum	Naziv događaja	Vrijeme
01.01.	NOVA GODINA	09:30 i 11:30
06.01.	Bogojavljenje – Sv. Tri Kralja	09:30 i 11:30
16.01.	Sveti Sebastian	10:30
02.02.	Prikazanje u hramu – Svjećnica	18:00
02.03	Pepelnica	18:00
02.04.	Ispovijed djece	10:00
04.04.	Uskrsna isповјед	17:00 i 19:00
10.04.	CVJETNICA	09:00 i 11:00
14.04.	VELIKI ČETVRTAK – Posljedna Večera	19:00
15.04.	VELIKI PETAK	15:00 i 17:00
16.04.	VELIKA SUBOTA	19:00 i 22:00
17.04.	USKRS	09:30 i 11:30
18.04.	Uskrsni ponedjeljak	11:30
07.05.	Tečaj priprave za brak	17:00
08.05.	Majčin dan	
22.05.	Prva sv. Pričest	11:00
26.05.	Uzašašće – Hodočašće – Maria Vesperbild	11:30
05.06.	DUHOVI	09:30 i 11:30
06.06.	Duhovski ponedjeljak	11:30
16.06.	Tijelovo – u katedrali -	08:00
25.06.	KRIZMA	
26.06.	Hodočašće – Altötting – polazak u 7.30	11:30
10.07.	Ulrich – Misa nacija – St. Ulrich	10:30
15.08.	Velika Gospa	11:30
01.11.	Svi Sveti	09:30 i 11:30
01.11.	Stettenhofen: sv. misa blagoslov grobova	15:00
05.11.	Tečaj priprave za brak	17:00
10.12.	Ispovijed djece	10:00
12.12.	Božićna isповјед	18:00
24.12.	BADNJAK – polnoćka	17:00, 20:00, 23:00
25.12.	BOŽIĆ – ROĐENJE GOSPODINOVO	06:00, 09:30, 11:30
26.12.	Sv. Obitelj – blagoslov djece	09:30 i 11:30
31.12.	Silvester - zahvala za 2022. godinu	17:00

Događaj	Datum	Mjesto	Vrijeme
I. Advent	28.11.	Augsburg	06:00
		Meitingen	09:30
		Augsburg	09:30
		Augsburg	11:30
		Penzberg	16:00
II. Advent	4.12.	Schongau	17:00
	5.12.	Augsburg	06:00
		Augsburg	09:30
		Stettenhofen	10:15
		Augsburg	11:30
III. Advent	11.12.	Weilheim	16:00
	12.12.	Neuburg	17:00
		Augsburg	06:00
		Meitingen	09:30
		Augsburg	11:30
Velika isповјед		Landsberg	16:00
	13.12.	Augsburg	17:00
	IV. Advent	Donauwörth	17:00
	18.12.	Augsburg	06:00
	19.12.	Aichach	09:30
Badnji dan		Augsburg	09:30
		Augsburg	11:30
		Söcking	16:00
		Penzberg	18:30
	24.12.	Augsburg	17:00
BOŽIĆ		Augsburg	20:00
		Augsburg	23:00
	25.12.	Augsburg	06:00
		Augsburg	09:30
		Augsburg	11:30
Sv. Obitelj	26.12.	Augsburg	09:30
		Augsburg	11:30
	31.12.	Augsburg	17:00
	Nova godina	Augsburg	09:30
		Augsburg	11:00

Raspored sv. misa

U Augsburgu su svete mise svake nedjelje i svetkovine na hrvatskom jeziku u 9:30 i 11:30 sati. Izuzetci su 15. 1. i 10. 7. Svete mise su također svakoga utorka i petka u 18 sati izuzev 26. i 29. 7.

	sati	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Meitingen	09:30	16.	6. i 20.	6. i 20.	3.	1. i 15.	5. i 19.	-	-	4. i 18.	2. i 16.	6. i 20.	4. i 18.
Weilheim	16:00	16.	6. i 20.	6. i 20.	3.	1. i 15.	5. i 19.	17.	-	4. i 18.	2. i 16.	6. i 20.	4.
Donauwörth	17:00	15.	6. i 19.	6. i 19.	2.	1. i 14.	5. 18.	3.	15.	4. i 17.	2. i 15.	6. i 19.	17.
Stettenhofen	09:30	9.	13.	13.	10.	8.	12.	-	-	11.	9.	1.* i 13.	11.
Landsberg	16:00	9.	13.	13.	10.	8.	12.	10.	-	11.	9.	13.	11.
Söcking	16:00	9.	13.	13.	9.	8.	12.	-	-	11.	9.	13.	10.
Neuburg	16:00	16.	20.	20.	-	15.	19.	-	21.	18.	16.	20.	18.
Aichach	09:00	23.	27.	27.	24.	22.	26.	-	-	25.	23.	27.	-
Penzberg	16:00	23.	27.	26.	24.	22.	26.	24.	-	25.	23.	27.	-
Schongau	16:00	23.	27.	27.	24.	22.	26.	-	28.	25.	23.	-	3.

Ispovijedi su u Augsburgu, prije svetih misa utorkom i petkom, za vrijeme svete mise u 11:30 sati nedjeljom ili po dogovoru.

Crkve izvan Augsburga

Aichach 86551

Spitalkirche
Stadtplatz 35

Landsberg am Lech 86899

Zu den Hl. Engeln
Hindenburghring 15

Donauwörth 86609

Heilig Kreuz
Heilig-Kreuz Str. 19

Meitingen 86405

Christkönig
St. Wolfgang Str. 14

Neuburg a. d. Donau 86633

St. Peter
Hirchen Str. 156

Penzberg 82377

Christkönig
Sigmund Str. 18

Söcking 82319

St. Ulrich
Prinz Karl Str. 3

Stettenhofen 86462

Jesus der Gute Hirte
Gablinger Str. 6

Weilheim 82362

St. Pölten
Greither Str. 19

OSTANIMO POVEZANI

Web

www.hkm-augsburg.de

E-Mail

Info@hkm-augsburg.de

Facebook

facebook.com/misija.augsburg

Voditelj misije

fra Ivan Čilić
Tel.: 0821 519 802

Kapelan

Fra Mate Logara
Mob: 01521 399 2647
E-Mail: matelogara@yahoo.com

Časne sestre

S. Verica Grabovac
S. Marta Barišić
S. Domagoja Pervan
Tel.: 0821 519 221

Ured Misije

Tajnica: Marija Trupina
Radno vrijeme:
Utorak i petak: 16:00 - 18:00
Srijeda i četvrtak: 11:00 - 13:00
Tel.: 0821 581 839, Fax: 0821 582 702